

SEPTEMBER - OKTOBER 2022

Informatieblad

Zonnelied van de H. Franciscus van Assisi

Allerhoogste, almachtige, goede Heer,
van U zijn de lof, de roem, de eer en alle zegen.

U alleen, Allerhoogste, komen zij toe
en geen mens is waardig Uw Naam te noemen.

Wees geprezen, mijn Heer met al Uw schepselen,
vooral door meneer broeder zon,
die de dag is en door wie Gij ons verlicht.
En hij is mooi en straalt met grote pracht;
van U, Allerhoogste, draagt hij het teken.

Wees geprezen, mijn Heer, door zuster maan en de sterren.
Aan de hemel hebt Gij ze gevormd, helder en kostbaar en mooi.

Wees geprezen, mijn Heer, door broeder wind
en door de lucht, bewolkt of helder, en ieder jaargetijde,
door wie Gij het leven van Uw schepselen onderhoudt.

Wees geprezen, mijn Heer, door zuster water,
die heel nuttig is en nederig, kostbaar en kuis.

Wees geprezen, mijn Heer, door broeder vuur,
door wie Gij voor ons de nacht verlicht;
en hij is mooi en vrolijk, stoer en sterk.

Wees geprezen, mijn Heer, door onze zuster, moeder aarde,
die ons voedt en leidt,
en allerlei vruchten voortbrengt, bonte bloemen en planten.

Wees geprezen, mijn Heer, door wie omwille van Uw liefde
vergiffenis schenken, en ziekte en verdrukking dragen.
Gelukkig wie dat dragen in vrede,
want door U, Allerhoogste, worden zij gekroond.

Wees geprezen, mijn Heer, door onze zuster de lichamelijke dood,
die geen levend mens kan ontvluchten.
Wee hen die in doodzonde sterven;
gelukkig wie zij in Uw allerheiligste Wil vindt,
want de tweede dood zal hun geen kwaad doen.

Prijs en zegen mijn Heer,
en dank en dien Hem in grote nederigheid.

De meeste mensen nu klampen zich vast aan het aardse, gaan op en gaan onder in louter aardse dingen. Zeker in Nederland heerst een enorm materialisme, dat de zin voor het hogere in de mens verstikt. Passen we hiervoor op! Een Katholiek die zijn leven in het goddelijk perspectief ziet, die weet dat hij een onsterfelijke ziel heeft, en dat het leven op aarde voorbereiding is op de eeuwigheid, is met al weinig van de geschapen dingen tevreden. Dat maakt gelukkig. Het is een levenshouding!

Ban God uit het leven, uit de samenleving, en de mens gaat zijn geluk-honger, die alleen God ten volle kan verzadigen, trachten te stillen met materie, heel veel materiële dingen, die de mens wel op de weg naar de eeuwigheid moeten helpen, maar die onmogelijk verzadigend aan die geluk-honger kunnen beantwoorden, die veelmeer geestelijk van aard is, omdat de mens ook ziel is. Dit werd ontkent door dwarsdenkers zoals Hegel, Feuerbach, Marx, Darwin, Nietzsche, Freud, materialisten, die leren dat de mens slechts stof is, dat hij geen vrije wil en geen onsterfelijke ziel heeft, en dat hij niet bestemd is om in het hiernamaals de rechtvaardige vergelding voor zijn daden te ontvangen. Deze lieden gaan zo ver dat ze het geestelijke in de mens verklaren als slechts chemische processen. Zij loochenen het bestaan van God, en ze beschouwen de godsdienst zelfs als de grootste hinderpaal voor het ware geluk van de mensen. Het ‘veelbelovende’ communisme is voortgekomen uit het materialisme.

Materialisme kan ook een levenshouding zijn. De materialistische geest heerst nu in de wereld. Spreek een materialist over ziel, hiernamaals en offer, hij zal u met grote ogen aankijken. Zijn neiging naar de aarde, “uit aarde zijt ge genomen” (*Gen. 3, 19*), versterkt door het gewicht van de erfzonde en nog eens versterkt door de zondeval van de geest in de 18^e en 19^e eeuw, en zijn daadwerkelijk opgaan in de materie, heeft hem aan de materie gelijk-gemaakt, blind geworden voor alles wat boven de aarde uit ligt. Geld! Economie! Groei, daarvoor ploetert hij! Levensgenot in alle vormen en soorten! Zich laten gaan, daarvoor spaart hij! Een overdreven lichaamscultuur! Hij doet niets voor de ziel, die blijft!

Materialisme is het dus als de mens deze dingen zo goed als uitsluitend nastreeft en daarboven uit niets anders, niets hogers meer ziet en kent. Hebzucht, ik-zucht, gewinzucht, genotzucht en alle andere zuchten, die door Christus' Kruis niet meer bedwongen worden, kunnen dan gedijen.

Christendom en materialisme zijn onverenigbaar! Dit zijn de tijden, waarvan Christus (*Mt. 24, 12*) heeft voorspeld: “de liefde van velen zal verkoelen”. Maar de mens blijft ook geest! In elke mensenziel leeft nu eenmaal ook die trek naar boven, die uit haar onsterfelijk wezen stamt. Dus een totale overwinning van het materialisme zal het niet worden.

Wij moeten bewust ingaan tegen deze verkeerde geest rondom ons en misschien ook al in ons; er tegenin werken in het eigen hart, in het gezin, in het openbaar door christelijke daden van onthechting, offer, naastenliefde en gebed. Zwemmen we tegen de stroom op, alleen dode vis gaat met de stroom mee! Proberen we verloren harten voor Christus te heroveren, door wellicht een enkel woord, als er verder niet te praten valt: “Wat is uw einddoel?”

Het wezen van geluk

Uw Levensleer, Walter Farrell en Martin J. Healy

Geluk: het doel van het mensdom

Met de liefhebbende vrijgevigheid van een Heer, wiens rijkdom nooit vermindert, hoeveel Hij ook aan anderen uitdeelt, heeft God de mens gemaakt als een beeld van zichzelf, een wezen met verstand en vrije wil, met het vermogen om zichzelf te besturen; en dan met een overmaat als het ware van goddelijke edelmoedigheid, heeft Hij aan de mens een aandeel geschonken in het bestuur van de stoffelijke wereld. “Laat Ons de mens maken als Ons beeld, op Ons gelijkend; hij heerse over de vissen van de zee, de vogels in de lucht, de viervoetige dieren, en over heel de aarde met alles, wat er op kruipt. En God schiep de mens als Zijn beeld; als het beeld van God schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen.” (*Gen. 1, 26-27*)

In de lange geschiedenis van de mens op aarde lezen wij het verhaal van zijn inspanningen om de aarde te be-

volken en haar aan zich te onderwerpen. Bij het opkomen en ondergaan van keizer- en koninkrijken, bij het op en neer golven van beschavingen en culturen, en zelfs bij de lichte rimpelingen in de wijde zee van het leven, teweegebracht door de individuele daden van individuele mensen, zien wij hoe de mens meester tracht

te worden over zichzelf en over de wereld, die God hem heeft geschonken. En of de mens zijn werk in de wereld nu goed of armzalig doet, wij weten dat de wereld glorie brengt aan God; want God is de absolute Meester over Zijn wereld.

Maar wanneer wij de verbijsterende ingewikkeldheid van het werk van de mens en de veelvuldige motieven die hem tot daden brengen zien, kunnen we niet nalaten de vraag te stellen, welke innerlijke drijfkracht de mens bij zijn werken beweegt. Werkt een arme slechts voor een korst brood of voor een dak boven zijn hoofd? Zoekt de rijke alleen maar een grote reserve op te bouwen bij zijn rijkdom? Stelt de losbol slechts belang in plezier? Is macht het enige doel van de eierzuchtige? Als het mensdom werkelijk één is, als alle mensen werkelijk dezelfde natuur bezitten, wat is dan de sleutel tot al hun daden?

Onder de veelvuldige en zelfs tegenstrijdige verlangens van de mensen kunnen wij het éne verlangen zien, dat aan alle menselijke verlangens eenheid en betekenis, kracht en beslistheid geeft. Alle mensen zoeken hetgeen zij zoeken om één reden: zij menen dat het hun voldoening zal schenken, zij geloven dat het vervullen van hun verlangens hen gelukkig zal maken. Geluk is het doel van alle menselijke activiteit, juist in zover zij menselijk, dat wil zeggen vrij en welbewust is. Het kind dat met zijn neus tegen de etalage van een snoepwinkel gedrukt staat, zoekt niet precies die chocolade, maar geluk. De

mijnwerker in het binnenste van de aarde zoekt niet slechts kolen, maar geluk.

Omdat de mens kan nadenken, kan hij altijd verder zien dan de daad van dit ogenblik naar het geluk dat hij zoekt bij al zijn werk. Het doel van zijn daden is een lamp, die de weg voor zijn wil verlicht. Omdat het doel hem wenkt, gaat de mens zijn levensweg van de ene daad naar de andere, van de ene vrije keuze naar de andere. En het gemeenschappelijke doel, het laatste einde van alle menselijke daden is het geluk, het volmaakte goed, dat alle menselijke verlangens voldoet.

Het zoeken naar geluk is de gemeenschappelijke grond, waarop alle menselijke verlangens, alle menselijke idealen samentreffen. Het kind dat in de korte cirkel van een mallemolen rijdt, de straaljagerpilot die sneller dan het geluid over de uitgestrekte

aarde vliegt, de strandjutter die gretig zijn kleine schatten uitzoekt in het zand van het zeestrand, en de grote bankier die ernstig de loop van het financiële rijk in kaart brengt, zij allen zoeken naar geluk.

Valse doeleinden

De tragedie van de mens bestaat niet hierin, dat hij geen geluk kan vinden, maar dat hij het op verkeerde plaatsen zoekt. Omdat de verlangens van de mens onbeperkt zijn, kan geen enkel particulier goed, hetzij buiten hemzelf, hetzij in hem, hem volledige voldoening schenken. Want de natuurlijke goederen van de aarde, zoals voedsel, kunnen slechts in zekere mate gebruikt worden, ook al blijft het verlangen naar meer nog bestaan. En een overvloed aan geld, de kunstmatige rijkdom van de wereld, brengt geen rust, maar een rusteloos streven naar nog meer. Ook eer, goede naam of menselijke glorie

kan de mens niet het volledige geluk brengen, waarnaar hij verlangt. Want deze goederen liggen buiten de mens; zij zijn het erkennen door de wereld van het goede dat er in de mens ligt. Vervolgens kan ook macht, zelfs de absolute macht niet alle verlangens van de mens voldoen; want macht brengt niet die rust en kalmte, die een karaktertrek vormen van het geluk. Veeleer moeten we zeggen, dat macht geen einde, maar een begin is; want macht moet aan het werk gezet worden en vraagt bijgevolg naar verdere daden, naar verdere doeleinden, verdere doelstellingen. Bovendien: macht kan zowel voor het goede als voor het slechte gebruikt worden; terwijl geluk alleen betrekking heeft op het goede.

Zelfs niet de particuliere goederen van het lichaam of de ziel van de mens kunnen hem die volledige voldoening schenken, waarin het geluk bestaat. De goederen van het lichaam, gezondheid, kracht, schoonheid en genot zijn tere dingen; zij nemen toe en zij nemen af en bij de dood houden zij op te bestaan. Het lichaam zelf bestaat voor de ziel; het is haar werktuig voor de taak van de mens in deze lichamelijke wereld.

Wij moeten dus zeker zeggen, dat het geluk van de mens slechts te vinden is in het goed van zijn ziel. En in zekere zin is dit ook waar. Maar juist zoals een jager meer op zijn hoede moet zijn naarmate hij dichterbij zijn prooi nadert, zo moeten ook wij hoogst zorgvuldig verder gaan als wij dichterbij het einde van ons on-

derzoek naderen; de definitie van het waarachtige geluk. Het is duidelijk, dat geluk niet de ziel zelf is; als dit zo was, dan zouden de mensen van het begin af aan gelukkig zijn. Doch dit is in strijd met heel onze ervaring. Ook is het niet een of andere particuliere volmaaktheid van de ziel, zoals wetenschap, verstandigheid of deugd. Want nogmaals, dit zijn particuliere goederen, die altijd iets overlaten om verder te worden nagestreefd. Neen, het enige object dat alle menselijke verlangens volledig kan voldoen is het absoluut universele goed, dat buiten de mens, zelfs buiten heel de geschapen wereld ligt. Niets kan de wil van de mens volledig voldoen uitgezonderd het universele goed, dat volledige rust geeft aan zijn begeervermogen; en dit is niet te vinden in enig schepsel, maar alleen in God. Het geluk van de mens is dus te vinden in het bezit van God. Kortom, God is het laatste

object, het laatste einde van alle verlangens van de mens; en het bezitten van God door de ziel is geluk.

Maar kan de mens, wiens vermogens alle beperkt zijn, God, het oneindige Goed bereiken? Het is duidelijk, dat de mens God niet kan bereiken door een van de daden van zijn lichaam. Omdat God een zuivere Geest is, kan de mens God niet in zich opnemen, zoals hij bij de voeding het voedsel in zich opneemt. Ook kan hij God niet zien met de ogen van zijn lichaam of Hem horen met zijn oren, noch Hem met zijn handen betasten. Als het verlangen van de mens hierin bestaat, dat hij die absolute Geest bereikt, die God is, dan moet hij dat minstens doen door zijn eigen geestelijke vermogens van verstand en wil. Alleen het schouwen van God (de visio beata) kan dus ten volle alle verlangens van de mens bevredigen.

Het ware doel: het aanschouwen van God

Slechts het verstandelijk zien van God, die alle Waarheid is, kan een einde maken aan het speuren van het verstand om de Oorzaak van alle waarheid te begrijpen. Slechts het verstandelijk zien van God, die alle Goed is, kan rust en een nooit eindigend genot brengen aan het streven van de menselijke wil naar het universele goed, dat niets te verlangen overlaat.

Is deze visie van God voor de mens werkelijk mogelijk? Kan de mens het Wezen van God beschouwen, zoals het is in zichzelf? Het nietige, beperkte verstand van de mens is in zichzelf voor deze taak niet berekend. De kleine beker van de menselijke geest kan de oceaan van Zijn goedheid en waarheid, die het Wezen van God is, niet bevatten.

Uit zichzelf dus durft de mens niet te beweren, dat hij God kan zien. Maar God heeft ons gezegd, dat Hij het ons mogelijk zal maken Hem te zien. "Geliefden, thans reeds zijn wij kinderen Gods; maar nog is het niet openbaar geworden, wat we zullen zijn. Toch weten we dat, wanneer de openbaring gekomen is, wij aan Hem gelijk zullen zijn; want we zullen Hem zien, zoals Hij is." (1 Jh. 3, 2) Door de gave van God, beloofd door God zelf, die niet kan bedriegen noch bedrogen worden, kunnen wij hopen op hetgeen onmogelijk schijnt, het zien van God.

Geluk en het verstand

God zien zoals Hij in zichzelf is, dat is het wezen van volmaakt geluk. Maar dit is een daad van de geest, van het verstand. En de mensen zijn, zelfs na de dood, wanneer de ziel van het lichaam gescheiden is, niet alleen maar verstand. Het ligt in onze natuur te vragen wat er gebeurt met onze wil, die God zoekt in liefde; met ons lichaam, dat bij het zoeken naar God het instrument is van onze ziel; met onze vriendschap met andere mensen, die ons hebben geholpen om God te bereiken.

Geluk en de wil

Wat onze wil betreft, ligt het antwoord voor de hand. Door het verstandelijke zien van God zijn wij in het bezit van het Soevereine Goed en onze wil vindt noodzakelijkerwijze zijn genoeg in de aanwezigheid van God.

Geluk en het lichaam

Wat ons lichaam betreft, blijft het waar dat het wezen van volmaakt geluk ligt in het aanschouwen van God door de ziel. Bij het zien van God is de ziel volkomen in rust. Maar omdat het voor de ziel natuurlijk is te verlangen naar het genieten van God op zulk een wijze, dat het lichaam in dit genot deelt, heeft God ons de verrijzenis van het lichaam bij het laatste oordeel beloofd. Dan zal onze ziel weer met het lichaam verenigd worden en wel zó, dat de volheid van het geluk in onze ziel ons lichaam geestelijk zal vervolmaken.

Ook is het duidelijk dat, wanneer deze gezegende vereniging van ziel en lichaam tot stand gebracht is, wij niet langer behoefte hebben aan de stoffelijke dingen van deze wereld, zoals voedsel en rijkdom, die voor het onvolmaakte geluk van het tegenwoordige leven noodzakelijk zijn. De uitwendige goederen van het tegenwoordige sterfelijke leven

zijn nodig om het dierlijke leven van ons lichaam in stand te houden. Maar onze verrezen lichamen zullen vergeestelijkt zijn, onsterfelijk gemaakt door de kracht van onze gezaligde ziel.

Geluk en vriendschap - de mogelijkheid van geluk

Wat de omgang met vrienden aangaat, nogmaals, dit is voor volmaakt geluk niet noodzakelijk. God alleen is dat Soevereine Goed, dat alle verlangens tot rust brengt. Maar de omgang met vrienden zal aan het geluk nog enige bekoorlijkheid toevoegen. En als er vrienden zijn, die eveneens de aanschouwing van God genieten, dan zal onze eigen liefde tot God ons ertoe brengen hen in God te beminnen. Daarom zal het volmaakte geluk met het beminnen van vrienden samengaan. Hoe moet dit volmaakte geluk bereikt worden? Omdat het zien van God, het wezen van volmaakt geluk, boven het natuurlijk vermogen van elk schepsel uitgaat, volgt daaruit, dat

het slechts door de gave van God bereikt kan worden. Dit is zonder twijfel bovennatuurlijk, en een mysterie dat we nederig, in vertrouwen op het woord van God moeten aanvaarden.

Geluk en vrijheid

Maar het is niet in strijd met de eigen onafhankelijkheid van de menselijke persoonlijkheid. Strikt genomen zou een almachtige God ons hebben kunnen scheppen niet alleen met een aanleg om ons geluk te vinden in het zien van Hemzelf, maar zelfs met het feitelijke genot van zulk een aanschouwing. Dan zouden wij het volmaakte geluk genieten zonder er ooit om te hebben gevraagd, zonder ooit de vrijheid te hebben gehad om het te aanvaarden of af te wijzen. Maar God heeft de waardigheid van elk menselijk wezen te hoog gerespecteerd, om op die wijze te handelen. ... God heeft ieder van ons geschapen met een vrije wil, zodat wij onszelf tot Hem mogen keren om Hem de gave van volmaakte geluk te vragen. God heeft ons de vrijheid geschonken, zodat wij Hem kunnen zoeken en vinden door onze eigen vrije daden. Ofschoon het volmaakte geluk een gave van God is, zullen toch degenen, die het bereiken, dit doen door zelf gebruik te maken van hun eigen vrije wil. Een onderdeel van de bekoorlijkheid van het uiteindelijke geluk van de mens is het feit, dat hij het zelf heeft gekozen.

Ook toont de ervaring ons aan, dat dit volmaakte geluk niet kan gevonden worden in deze wereld. Niemand ziet in dit leven God van aangezicht

tot aangezicht. Bovendien, volmaakt geluk laat niets te wensen over. Maar echt geluk moet blijvend zijn; anders zou de mens kunnen verlangen, dat het dit zou zijn. Omdat het tegenwoordige leven eindigt in de dood, is geen enkel tegenwoordig geluk blijvend en daarom kan het ook geen volmaakt geluk zijn.

Volmaakt geluk kan slechts bereikt worden in het volgende leven, enkel in de eeuwigheid. Zoals het leven in het zaad van een appel geen boom, geen bloesem en geen vrucht kan voortbrengen, tenzij het zaad sterft in de aarde, zo zal ook de vrije wil van de mens, zelfs met de genade van God, de vrucht van volmaakt geluk niet voortbrengen, voordat de mens sterft en opgroeit in de eeuwigheid.

Hoe dwaas zijn die mensen, die verdrietig schreeuwen om volmaakt geluk in dit leven. Zij zijn als een oververmoeid kind, dat huilt en met de voeten stampet en zijn vuistjes balt naar zijn vader, omdat het niet zo lang mag opblijven als zijn ouders. Als het kind opgroeit en sterker wordt, zal zijn kinderlijke zwakheid plaatsmaken voor de kracht van de rijpheid. Zo is het ook met het leven van de mensen in God. In de tegenwoordige wereld zijn wij als kinderen, die moeten bevredigd worden met de taak en het genot, dat aan kinderen eigen is. Als wij leven in overeenstemming met de vermogens en de gedragsregels die God, onze hemelse Vader, ons schenkt, zullen wij eens opgroeien tot de eeuwigdurende dag van blijvend geluk.

De Litanie van Onze-Lieve-Vrouw

Dignare me laudare te, Virgo Sacrata.

V. Geerebaert C.ss.R.
(Leuven, St.-Alfonsus-Drukkerij, 1930)

Koningin van de Engelen, bid voor ons.

Hoe heerlijk straalt thans het beeld van onze hemelse Moeder voor onze ogen, nadat wij zovele van haar eretitels hebben overwogen. Schijnt zij, om de buitengewone gaven waarmede zij verrijkt werd en om de weldaden, die zij met volle handen aan het behoeftige mensdom uitdeelt, ons niet toe een Koningin te zijn? Niet slechts schijnt zij een Koningin, doch zij is het inderdaad, en de litanie voert ons met haar laatste aanroepingen de Hemel binnen, om haar, die daar als Koningin de scepter zwaait, onze hulde te brengen.

Hebben wij Maria reeds als Koningin van onze harten en als Koningin van de strijdende Kerk gehuldigd, laten wij haar thans beschouwen in het heerlijkste gedeelte van haar rijk, in de Hemel, om daar vóór haar troon ontelbare legioenen van engelen en een onmetelijke schare uit alle natiën, stammen, volken en talen te zien neerknielen met hun palmtakken wuivend. (*Apc. 7, 9*)

Inderdaad, Koningin is zij, en dat niet slechts van de zaligen, maar

ook van de engelen, die ofschoon van nature verhevener, haar niettemin rusteloos hun hulde brengen: *Ave Regina caelorum*, wees gegroet Koningin van de Hemel!

Dat Maria Koningin van de Heiligen genoemd wordt, zowel van het Oude als van het Nieuwe Verbond, kan niemand verwonderen. Allen toch, zelfs de heiligen, kwamen als zondaars ter wereld en moesten

door de verdiensten van de verlossing waaraan Maria, zoals wij reeds aantoonde, een werkelijk aandeel had, vrijgekocht worden. Allen ook hebben hun heiligheid te danken aan haar, die als Middelaressen van genaden verheerlijkt wordt. Allen, zonder uitzondering, hebben daarom verplichtingen tegenover de Moeder van de Heer en danken haar hun glorie. Het is dan ook niet meer dan billijk dat zij in de Hemel zich als hovelingen hebben geschaard om de troon van de Koning en de Koningin, om hun beiden hun eeuwige dank te betuigen.

Geheel anders echter staat Maria tegenover de engelen. Deze getrouwe hemelgeesten behoeften geen verlossing, omdat zij nooit van de weg van het goede afdwaalden en bijgevolg hebben zij noch genade, noch glorie uit Maria's handen ontvangen. Vandaar rijst vanzelf de vraag: in welke zin wordt de Moeder van de Heer als Koningin van de Engelen begroet?

De H. Kerk heeft nooit geaarzeld Maria Koningin te noemen. Zelfs is er wellicht geen enkele eretitel die meer algemeen bij de H. Vaders, vooral in het Oosten, wordt aangetroffen, dan die van koningin. "Gij zijt Koningin van al het geschapene," zo spreekt de vrome H. Efreem haar aan, en de overige Kerkvaders voeren eenzelfde taal.

De H. Kerk verheerlijkt in haar liturgie Maria als Koningin van de Engelen: *exaltata es, sancta Dei Genitrix, super choros angelorum ad caelestia regna*, o, heilige Moeder Gods, gij zijt in het rijk van de He-

mel boven de engelenkoren verheven.

Hoe aandoenlijk en teder moeten de laatste ogenblikken van Maria's aards leven niet geweest zijn en hoe overstelpend van verrukking haar intrede in het oord van de eeuwige genietingen. Er is geen twijfel aan of in haar stervensuur is haar goddelijke Zoon haar verschenen: Hij, die Zijn voedstervader bij de overgang van dit leven naar de eeuwigheid heeft bijgestaan, zal Zijn lieve Moeder zeker die troost niet hebben onthouden. Haar sterfbed was ongetwijfeld omringd van engelscharen, want wat zovele heiligen hebben genoten, moest God in dat plechtig ogenblik Maria ten deel laten vallen. Nauwelijks was dan ook de band verbroken, die haar ziel aan het lichaam bond of zij vloog onmiddellijk in het gezelschap van Jezus en van de hemelse geesten op naar het beloofde land van de Hemel om de eeuwige glorie te genieten. Zij was immers smetteloos rein en had dan ook niets te boeten. Toch was haar zegepraal niet volmaakt, omdat haar lichaam nog een korte tijd op aarde achterbleef.

Fra Angelico: Het ontslapen van Maria

De traditie verzekert ons, dat, in navolging van de aanbiddelijke Verlosser, het lichaam van Maria drie dagen aan de schoot van de aarde toevertrouwd bleef; maar nauwelijks was die tijdruimte verstreken, of, zoals Jezus op de dag van de verrijzenis, stond de Moeder van de Heer op uit het graf en werd in de Hemel met ziel en lichaam opgenomen. (Opm. red.: Paus Pius XII laat bij de dogmaverkondiging van Maria-Ten-Hemel-Opneming open of Maria al dan niet gestorven is. Hij spreekt van de “afloop van haar aardse loopbaan”.) Hoe moet heel de Hemel haar tegemoet zijn gesneld om haar triomfantelijk binnen te leiden; en nauwelijks had zij de drempel van het eeuwig paradijs overschreden, of het verblijf van de uitverkorenen weergalmde van het geestdriftig gejuich: *Ave, Regina caelorum!* Wees gegroet, Koningin van de Hemel!

Maria moet inderdaad als Koningin van de Engelen geroemd worden, omdat zij in alle opzichten boven hen verheven is. Hoe uitmuntend immers de hemelse geesten ook zijn, ten slotte blijven zij toch dienaren van God, alleen aan Maria komt de heerlijke titel van Moeder Gods toe. Christus is Koning en de moeder van een koning, zegt de H. Athanasius, is noodzakelijkerwijze koningin. Als Moeder van de Schepper, getuigt de H. Johannes Damascenus, is zij Meesteres en Koningin van alle schepselen geworden.

Heeft God trouwens zelf niet te kennen willen geven dat de engelen Maria's dienaren zijn, toen Hij een van de verhevenste hemelgeesten heeft afgevaardigd om haar de Menswording van de tweede Persoon van de H. Drievuldigheid in haar maagdelijke schoot aan te kondigen en haar buitengewone eer te bewijzen? Waar in de gewijde Boeken lezen wij

ooit dat een engel hulde bracht aan een mens? Zeker, dikwijls getuigt de H. Schrift dat engelen naar mensen op aarde werden uitgezonden, maar eenmaal slechts maakt zij er melding van dat een hemelse geest voor een mens neerboog en eerbiedig sprak: “Wees gegroet, gij, vol van genade”. Alleen hun toekomstige Koningin bejegenden de engelen met zo hoog ontzag.

Maria wordt nog met volle recht Koningin van de Engelen genoemd, omdat zij ook de hemelgeesten overtreft, wat hun eigenschappen aangaat.

De voornaamste natuurlijke gave van de engelen is het verstand. Zij zijn immers zuiver geesten en daarom wordt hun verstand niet slechts door geen hinderpalen belemmerd, maar is daarenboven buitengewoon helder en scherp. Hoe buitengewoon de H. Kerk hun verstand waardeert, blijkt wel uit de eretitel van “engelachtige leraar” aan de H. Thomas van Aquino geschonken om de schrandtheid van zijn geest te roemen.

Ook Maria was met een buitengewoon verstand begaafd; het kende immers niets van de verduistering, die de erfzonde had veroorzaakt, en kende ook geen oproerige neigingen van het hart, die het bij ons zo vaak op dwaalwegen voeren. Door geen enkele hinderpaal belemmerd, kon haar verstand zich dus heerlijk ontvouwen. Dit verstand moest ook buitengewoon scherp zijn, want het is niet aan te nemen, dat God een geringer verstandelijk vermogen zou

hebben geschonken aan Zijn Moeder dan aan de engelen die tenslotte toch maar Zijn dienaren zijn.

Vervolgens beschikken de engelen over buitengewone macht. Deed niet één engel alle eerstgeborenen van de Egyptenaren omkomen? (*Ex. 12, 29*) Vernielden niet twee hemelgeesten Sodoma en Gomorra met al hun inwoners? (*Gen. 19*) Versloeg ook niet één engel het Assyrische leger, dat 185.000 man sterk was? (*2 Kon. 19, 35*) En Maria, deed zij in macht onder voor deze hemelgeesten? Denk slechts aan haar overwinningen op de machtige Turken en zovele andere, waardoor zij de eretitel van Hulp van de Christenen verwierf!

Ook munten de engelen uit door zuiverheid. Hoe trouwens zouden die hemelse geesten door vleeselijke

lusten ooterd en bezoedeld kunnen worden, aangezien zij geen lichaam hebben? Maria nochtans overtreft hen, want zij, die de erfzonde en haar gevolgen niet kende, heeft de verhevenste zuiverheid gedragen in een menselijk lichaam.

En wat zullen wij zeggen van haar heiligheid? Zelfs een engel zou, ware het mogelijk, duizelen, als hij haar schetsen moest, want zij gaat die van de verhevenste hemelgeesten verre te boven. Hoe ook de serafijnen mogen gloeien van liefde voor God, hun liefde lijkt een stovuur bij de liefdebrand die Maria's hart in gloed zette.

Welke macht de engelen op aarde kunnen ontplooiën, zij treden

toch maar op in Naam en op gezag van God; Maria daarentegen handelt als het ware op eigen gelegenheid en in eigen naam stort zij haar weldaden uit over de wereld.

Wie zou dan ooit aan Maria de verheven ertitel van Koningin van de Engelen durven betwisten?

Gebed: O goede Moeder Maria, welk een eer en welk een troost voor mij, dat gij die als Koningin van de Engelen geroemd wordt, toch ook de Moeder van de mensen en dus ook mijn Moeder wilt zijn. Ik weet dat gij vanaf uw troon in het hoogste van de Hemel met een hart vol erbarming op ons arme ballingen neerziet. Die gedachte bemoedigt mij, want nooit zult gij in uw glorie onze zwakheid en ellende uit het oog verliezen. Wij hopen zalig te worden, omdat wij zeker zijn dat gij ons met uw bescherming trouw zult omringen en uw macht voor onze verdediging zult inzetten om de geest van de duisternis die met zijn aanvallen onze ondergang wil bewerken, zegerierend af te slaan. Neen, nooit zult gij gedogen, dat hij ons als zijn prooi naar de afgrond van de hel zou sleuren.

Oefening: Wanneer wij tot Maria onze toevlucht nemen, dan onze engelbewaarder verzoeken om onze bede voor haar troon met zijn voorpraak te ondersteunen.

... wordt vervolgd ...

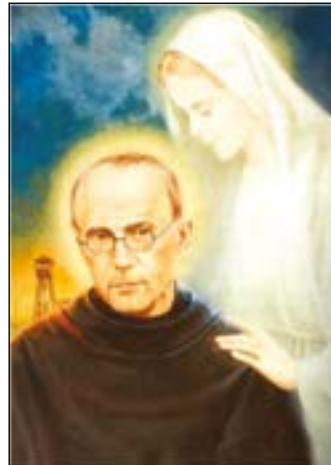

De Militia Immaculatae

In het Informatieblad nummer 306 van oktober-november 2018 staat een eerste artikel over de Militia Immaculatae, kortweg de M.I. genaamd, een strijdkracht, een Ridderschap, opgericht in 1917 door de heilige Pater Maximiliaan Kolbe, en die sinds haar oprichting een vlucht heeft genomen en wereldwijd verspreid is geraakt. Pater Karl Stehlin, overste van de Priesterbroederschap St. Pius X in Polen, heeft sinds een aantal jaren het werk van Pater Kolbe voortgezet in de geest van de oorspronkelijke statuten. Inmiddels zijn al talloze gelovigen van onze kerken in Nederland toegetreden tot de M.I., en dat werpt ongetwijfeld zijn vruchten af! Kijken wij alleen al naar de toename van het aantal gelovigen dat in onze kerken de Mis bijwoont. Wellicht zijn er dus (nieuwe) gelovigen die nog niet hebben horen spreken van de mogelijkheid lid te worden van de M.I. en vandaar een korte uiteenzetting om duidelijk te maken wat de M.I. inhoudt, waar zij voor staat, wat de plichten zijn en hoe men eventueel lid kan worden.

De M.I. is zoals gezegd opgericht door Pater Kolbe als tegenreactie op de

macht van de Vrijmetselarij, die immers toeneemt in de wereld. Pater Kolbe vroeg zich af hoe het mogelijk was dat de vijand zo actief was om te overheersen, terwijl de katholieken haast als passief hieronder bleven. Hij begreep door goddelijke ingeving dat de devotie tot het Onbevlekt Hart van Maria hét krachtige middel zou zijn om de overwinning op deze vijand, de Vrijmetselarij, te behalen. Maria zegt immers dat zij een klein leger van getrouwen zal bijeenbrengen, de apostelen van Jezus en Maria, die zullen overwinnen met haar hulp. Welnu, dit

leger had Pater Kolbe voor ogen toen hij de M.I. oprichtte.

De M.I. is een beweging met de massa's als doelgroep om hen uit de klauwen van Satan te redden, en is toegankelijk voor iedereen, voor jong en oud, voor geestelijken zowel als leken, voor gevorderde gelovigen zowel als pasbekeerden. Het doel van de M.I. is dus enerzijds zielen uit de macht van de duivel te halen, zielen van zondaars, ketters, schismatici en met name van vrijmetselaars, en anderzijds de persoonlijke heiliging, en dit alles onder de bescherming en door de voorspraak van de H. Maagd Maria. En het enig doel van de H. Maagd Maria is de zielen naar haar goddelijke Zoon te leiden.

De voorwaarden voor het lidmaatschap van de M.I. bestaan uit een zichzelf volledig, onvoorwaardelijk, onherroepelijk en zonder voorbehoud toewijden aan de H. Maagd Maria, aan de Onbevleete, zoals Pater Kolbe haar noemde, en zich als een volgzaam en edelmoedig instrument in haar handen

te beschouwen. Daarnaast dient het lid van de M.I., oftewel de Ridder, ook de Wonderdadige Medaille te dragen en tenminste éénmaal per dag het bij-

behorende schietgebed te bidden: “O Maria, zonder zonden ontvangen, bid voor ons, die onze toevlucht tot u nemen, en voor hen die hun toevlucht niet tot u nemen, in het bijzonder de vrijmetselaars”.

De M.I. is geen alledaagse broederschap met concrete activiteiten voor een specifieke groep mensen. Het is niet weer een extra devotie erbij, maar eerder iets overkoepelend, iets overstijgend: de geest van de M.I. moet doordringen in hetgeen wij in het dagelijks leven al doen. We moeten trachten alles te doen met Maria's hulp en te leven en te werken onder haar bescherming. Door het worden van een gewillig werktuig in de handen van de Onbevleete kan zij ons genade schenken en door ons handelen en spreken. Wij kunnen zo de Onbevleete bekend en bemind maken bij vele lauwe of afgedwaalde zielen. Ieder spant zich daartoe individueel in, elk op zijn eigen manier, maar altijd volgens de deugd van de voorzichtigheid.

Het lidmaatschap van de M.I. borduurt voort op het Sacrament van het Vormsel, waarbij we de bijstand van de Heilige Geest verkrijgen om de strijd in en tegen de wereld aan te gaan. We worden strijders voor Christus en nemen deel aan de opbouw van Zijn Mystiek Lichaam. De M.I. concentreert zich dan ook op het nieuwe gebod van Christus elkaar lief te hebben. God wil, dat we deel uitmaken van Zijn plan zielen te redden. De Onbevleete is door Christus benoemd om de strijd tegen de Hel te leiden en God heeft de overwinning beloofd. Strijden wij dus

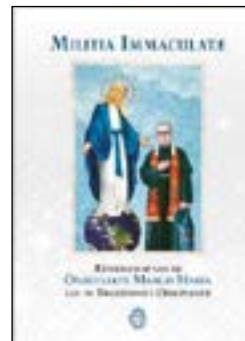
als Ridders mee onder het banier van de Onbevlekte!

Wat dit concreet betekent in de praktijk is voor iedereen weer anders. De Ridder bidt, offert en werkt voor de Onbevlekte. Als men alle dagelijkse bezigheden, de plichten van staat die men verricht, opdraagt aan de Onbevlekte, dan kan zij hier al genade voor verkrijgen voor een zondaar. Het kan ook zijn dat men een goed boek aan een ander geeft, gewoon belangstelling toont, een stichtend gesprek begint of iemand uitnodigt. Bijzonder aanbevolen is echter de verspreiding van de Wonderdadige Medaille, de munitie van de Ridder. Het is goed altijd dergelijke medailles bij zich te hebben en aan zoveel mogelijk mensen uit de delen. Vertrouwen wij degenen aan wie wij medailles geven toe aan de zorgen van de Onbevlekte; wij hebben gedaan wat we konden en daarna zal zij verder zien. Met de medaille komt de genade in het leven van een ander.

De opname in de M.I. en de toewijding aan de Onbevlekte vindt plaats tijdens een ceremonie, bij voorkeur op een feestdag van de H. Maagd Maria. Als men de Wonderdadige Medaille nog niet draagt of opgelegd heeft gekregen, zal dat dan geschieden. Indien men lid wenst te worden, kan men aan een pater van de Priesterbroederschap vragen om de ceremonie van toetreding en in onderling overleg een dag daarvoor bepalen.

Meer informatie over de M.I. en deze toewijding kan men vinden in een

klein boekje, genaamd Militiae Immaculatae, Ridderschap van de Onbevlekte Maagd Maria van de Traditionele Observantie. Het is te vinden op de site <https://militia-immaculatae.org/dutch/>, of te verkrijgen via Pater K. Huysegems. Op de Nederlandstalige site militia-immaculatae.nl vindt men ook algemene informatie over de M.I.

Verder is er vrijwel maandelijks een M.I.-avond in Leiden, geleid door Pater K. Huysegems, waaraan gelovigen kunnen deelnemen om in hun strijd voor de Onbevlekte vurig te blijven en inspiratie op te doen. Voor de juiste data gelieve men het Informatieblad te raadplegen. In Antwerpen wordt ongeveer elk half jaar een M.I.-inkeerdag georganiseerd, een soort mini-retraite. Meer daarover vindt u in het Informatieblad en ook in de informatiemail voor de Nederlandstalige kapellen van de FSSPX in de Benelux.

Na deze summiere uiteenzetting – die hopelijk toch veel gelovigen aanzet lid te worden van de M.I. – volgt nu een stuk tekst over de vijand van de Kerk, de Vrijmetselarij.

Het ware gezicht van de Vrijmetselarij

Paus Leo XIII heeft in 1884 in zijn Encycliek *Humanum Genus* met betrekking tot de vrijmetselaars gezegd: “We hebben te maken met een sluwe vijand, rijk aan listen. Hij blinkt erin uit de oren van de mensen op aangename wijze te strelen. ... Zij (de vrijmetselaars) hebben altijd de woorden ‘vrijheid’ en ‘het publieke welzijn’ in de mond. Als je ze moet geloven, is het de Kerk die er altijd weerstand aan heeft geboden dat de mensen onttrokken werden aan een onrechtvaardige onderworpenheid. Zij hebben de mensen verleid met deze bedrieglijke taal. Omdat het in hun grootste belang is niet te tonen wat werkelijk ze zijn, doen ze zich voor als vrienden van de letterkunde of als filosofen die zich verenigen om de wetenschappen te cultiveren. Zij spreken enkel over hun ijver voor de vooruitgang van de beschaving, over hun liefde voor het arme volk. Als men hen moet geloven dan is hun

Paus Leo XIII

enig doel het lot van de meerderheid te verbeteren en de voordelen van de burgermaatschappij ter beschikking te stellen aan een groter aantal mensen. Echter, verre van gelukkiger te zijn geworden, ziet het volk, verpletterd door alsmaar toenemende verdrukking en ellende (vandaag de dag door de belastingen, de onveiligheid, de werkeloosheid etc.) zich ook nog beroofd van de vertroosting die het met het grootste gemak had kunnen vinden in de overtuigingen en de praktijken van het christelijke geloof. Als de mensen zich keren tegen de door de Voorzienigheid ingestelde orde dan ontvangen zij als rechtvaar-

dige straf voor hun hoogmoed grote droefheid en ondergang in plaats van voorspoed en welvaren waarop ze vermetel hadden gerekend om hun verlangens te bevredigen”.

Kort samengevat werkt de Vrijmetselarij¹, onder het mom van het welzijn van de mens, aan zijn teloorgang; ziedaar de waarheid. Dat is ook waarom de paus besluit met de priesters het volgende aan te bevelen: “Ruk de Vrijmetselarij het masker af waarmee zij zich bedekt en laat haar zien zoals zij werkelijk is”.

Maar wat is dit masker? Dat is, zou men kunnen zeggen, de verering, de cultus van de mens. En wat verbergt de cultus van de mens, wat is het ware gezicht van de Vrijmetselarij? We zullen in dit eerste deel zien dat de cultus van de mens niets anders is dan een vreselijke belediging jegens God; in een tweede deel dat het resultaat het bederf en de vernietiging van deze mens zelf is, en we zullen tot slot zien dat het ware gezicht van de Vrijmetselarij het gezicht van Satan is. We zullen proberen dit te bewijzen door middel van uitspraken van vrijmetselaars zelf².

De cultus van de mens, een vergrijp tegen God

“Het is met de Renaissance en het Protestantisme dat er denkers zijn verschenen, die verlangden de maatschappij te veranderen door haar werelds te maken, dus atheïstisch. Maar zolang er katholieke koningen waren konden zij hun doelen niet bereiken. Zij hebben dus de Revolutie veroorzaakt en de koningen gedood,

de prinsen afgeslacht en nadat ze de voormalige orde hadden omvergegooid zijn ze er langzaam maar zeker in geslaagd een werkelijk wereldse maatschappij in te stellen. Heden ten dage houden de wetgevers geen rekening meer met de Wet van God, met de Tien Geboden, maar slechts met de rechten van de mens.”³

De H. Paus Pius X kondigde de komst van de cultus van de mens al aan in deze termen:

“Onmachtig om in zich het begrip van God compleet uit te wissen, schudt (de mens) nochtans het juk van zijn Koning af en wijdt aan zichzelf de zichtbare wereld toe als een soort tempel, waar hij van plan is de aanbidding van zijn gelijken te ontvangen”.⁴

H. Paus Pius X

Paus Clemens XII

We kunnen de juistheid van deze woorden beoordelen door te luis-teren naar een bekentenis van de hooggeplaatste vrijmetselaar Jacques Mitterrand:

“Als het plaatsen van de mens op het altaar, liever dan God daar te plaatsen, de zonde is van Lucifer, dan begaan alle humanisten sinds de Renaissance deze zonde: dit was één van de bezwaren aangevoerd tegen de vrijmetselaars, toen ze voor de eerste keer geëxcommuniceerd werden door Paus Clemens XII in 1738.”⁵

Waarom is de cultus van de mens een grove belediging voor God? Simpelweg omdat de menselijke hoogmoed God onttroont en het schepsel boven zijn Schepper verheft. Volgens

de beroemde woorden van de H. Augustinus: “Twee soorten liefde hebben twee steden voortgebracht: de aardse stad die voortkomt uit de liefde voor zichzelf die gaat tot zelfs het misprijzen van God en de hemelse stad die voortkomt uit de liefde voor God die gaat tot het misprijzen van zichzelf.”

Het verwerpen van God door de mens

Laten we dit verduidelijken: dat God bestaat, dat erkent elk intelligent (en vooral eerlijk met zichzelf zijnde) persoon; men ziet heel goed dat de orde die er in de wereld heerst, vereist dat er een “ordebrenger” is. De H. Paulus bevestigt dat zelfs de heidenen God hebben gekend⁶, want: “Hadden zij niet hun verstand? Hadden ze niet de het spektakel van de schepping? Is de taal van de hemelen niet begrijpelijk voor elk verstand?⁷ Is het verstand niet aan de mens gegeven om hem in staat te stellen de

H. Paulus

Naam van God in de schepping te lezen? Zodanig dat degene die zijn verstand niet gebruikt om God te leren kennen, dit vergeefs bezit, en tenslotte is het ook gemakkelijker God te kennen dan Zijn werken te doorgronden⁸. De dingen spreken ons van God omdat ze zijn, door hetgeen ze zijn en door hetgeen hun ontbreekt.”⁹ Anders gezegd, doen de volmaaktheid en de schoonheid van de schepselen Degene kennen die hun Schepper is.¹⁰ Daarom veroordeelt de H. Paulus de heidenen: “Ze zijn dus niet te verontschuldigen, want ze hebben God gekend en Hem niet verheerlijkt als God en Hem geen dank gebracht”.¹¹

Wat is er gebeurd? Waarom deze weigering God aan te nemen? Dat is omdat de God van de natuur ook de God van de mens was en hem een Wet oplegde die tegen zijn ongeordende passies inging. Welnu, de zondaar weigert deze beperking: “Het is de bekoring van het plezier, die ons in alles moet leiden. ... Het is duidelijk dat men moet genieten en dat al het andere dwaasheid is”.¹²

De heidenen hebben dus de waarheid vervangen door hun eigen ideeën, teneinde met meer vrijheid hun passies te kunnen volgen. Ze hebben de wetten van de wereld gekend en hebben de wetten van de mens verworpen, omdat ze zich in hun dwaze verhevenheid boven de natuur en haar Schepper hebben gewaand.

De gevestigde orde vernietigen, vervolgens heropbouwen zonder God,

Joseph de Maistre

een orde waar de mens de plaats inneemt van God, waar de mens met name zijn eigen wet zal zijn: dat is het doel van de Vrijmetselarij.

Joseph de Maistre heeft dit atheïsme (of eerder anti-theïsme) als volgt willen samenvatten met deze beledigende en goddeloze woorden tegenover de Schepper: “Alles wat bestaat, mishaaft ons, want jouw Naam is geschreven op alles wat bestaat. Wij willen alles vernietigen en alles herstellen zonder jou. Vertrek uit onze instanties, vertrek uit onze academies, vertrek uit onze huizen. Het verstand is ons genoeg, laat ons!”¹³

Een valse vrijheid

Zich bevrijden van de dienst aan God, ziedaar het grote project dat de

Vrijmetselarij heeft ondernomen en dat zij ononderbroken nastreeft. En deze strijd leidt noodzakelijkerwijs tot de vernietiging van de Kerk en het Katholicisme, verdediger van de rechten van God, die Zijn Wetten in herinnering brengt en Zijn eredienst bevordert.

“Ons einddoel is dat van Voltaire en de Franse Revolutie, de vernietiging voor altijd van het Katholicisme en zelfs van het christelijk idee.”¹⁴

Het is duidelijk, ze willen twintig eeuwen christelijke beschaving vernietigen en terugkeren naar het heidendom. Ziehier de wens geuit door de loge van het Groot Oosten (Grand Orient) tijdens zijn jaarlijkse bijeenkomst op 23 september 1898:

“Het is niet het vrije onderwijs, strikt genomen, dat wij bestrijden. Het is het klerikale onderwijs, de

klerikale doctrine. In één woord, degene die wij bestrijden, dat is de eeuwige vijand.” Hetzelfde geluid in 1929: “Het is door te protesteren tegen de christelijke wet en moraal dat we zullen komen tot het creëren van een nieuwe moraal, waarvoor we luid roepen om een codificatie”.¹⁵

Wie zal dan de wereld besturen? Wie zal de wetgever zijn van het universum? ... De mens, enkel steunend op zijn verstand (dat beperkt is en ook nog eens verblind door zijn passies).

Een valse waarheid

“De op de school onderwezen moraal zal goddeloos zijn, los van elk dogma en alle godsdienstige en metafysische gegevens. De kwesties van transcendente orde moeten op het privé-terrein blijven: de school heeft niet de kwaliteiten om deze te onderwijzen ... Zij zal beroep doen op het verstand en de vrijheid van het kind respecteren. Geen enkele dwang van buitenaf, het geweten alleen blijft rechter van de daden, keurt die goed of af, moraal zonder straf, evenals zonder verplichting.”¹⁶

“Onze eeuw vergt het ontstaan van een rationele en wetenschappelijke moraal, om in staat te zijn om, vanwege of ondanks de verbetering van de materiële omstandigheden van het leven, de volledige ontwikkeling van onze psychologische en spirituele vermogens te waarborgen. Het is in onze loges dat de universele moraal van morgen uitgewerkt wordt”.¹⁷

Voltaire

Jean Jaurès

“De mens is het uitgangspunt van alle dingen en alle kennis, hij is zijn eigen bron en zijn eigen referentie. Hij alleen is nu degene die kan zeggen wat goed is voor de mens.”¹⁸

Jean Jaurès (een voorman van de Franse socialisten en vredesactivist (opm. red.) stelde 11 februari 1895:

“Wat we koste wat kost moeten beschermen, wat het onschatbare goed is, verworven door de mens in weerwil van alle vooroordelen, alle lijden en alle strijd, is het idee dat er geen heilige waarheid is, dat wil zeggen verboden voor volop onderzoek door de mens; want dat wat het grootste is in de wereld, dat is de soevereine vrijheid van de geest. ... Dat wil zeggen dat elke waarheid die niet

van ons komt, een leugen is, dat tot in de instemming die we geven ons kritisch gevoel altijd alert moet blijven en dat een stiekem verzet zich moet mengen met al onze bevestigingen en onze gedachten, dat, zelfs als het ideaal zelf van God zichtbaar zou worden, zelfs als God zelf zich zou verheffen voor de scharen in een tastbare vorm, dan zou de eerste plicht van de mens zijn om gehoorzaamheid te weigeren en hem te beschouwen als gelijke, met wie men discussieert, niet als een meester die men onderdanig is”.

Een geest van eerherstel

Herinneren we ons dat het was voor het altaar van de H. Maagd, dat in 1793 ontheiligd was door de viering van een cultus voor de Godin van de Rede, dat Jeanne Baillet de stem van Onze Lieve Heer hoorde die vroeg om eerherstel, en haar beloofde: “Door dit eerherstel verbind ik Me ertoe deze goddeloze verenigingen te vernietigen”. (Jezus sprak hier over de eerherstellende Communie in drievoud. opm. red.)

Trachten wij deze belediging van God te herstellen door al Zijn rechten op de Schepping te erkennen. Welnu, wat is de daad waardoor men erkent dat God alle macht heeft over het schepsel? Dat is het offer. Het offer is de daad van verering bij uitstek. Maar wie offer zegt, zegt ook slachtoffer. Wat is het enige slachtoffer dat aangenaam is aan God en Hem waardig is? Dat is Zijn eigen Zoon, Jezus, waarlijk God en waarlijk Mens. Dat

is waarom alleen de Mis aan God alle eer en glorie brengt. Dus, als wij de Mis bijwonen, verenigen we ons dan met het goddelijk Slachtoffer, wij die ledematen zijn van Zijn mystiek Lichaam.

Wat betreft de Vrijmetselarij, die stelde dat ‘het geluk zonder Jezus zal zijn’¹⁹, zullen we zien in het volgende artikel dat dit niet bereikt is – integendeel.

... wordt vervolgd ...

Marielle Verbeek

1. Met Vrijmetselarij bedoelen we alle geheime sektes die, alhoewel onderling verschillend door de naam, de ritus, de vorm, de oorsprong, op elkaar lijken door de overeenkomst in doel en essentiële principes
2. Deze citaten zijn afkomstig uit ‘Histoire de la volonté de perversion de l’intelligence et des mœurs du XVIIe siècle à nos jours’ door François-Marie Algoud, Chiré, 1996
3. Mgr. Lefebvre, C’est moi l’accusé qui devrait vous juger, p. 5
4. E Supremi Apostolatus, 1903
5. Jacques Mitterrand, voormalig meester van de Grand Orient de France, in 1984
6. Brief aan de Romeinen, I
7. Psalm XVIII, 4
8. Wijsheid XIII
9. Dom Delatte, Les épîtres de St. Paul
10. H. Thomas van Aquino Ia q12 a12
11. H. Paulus, Rom. I, 21
12. Voltaire, Correspondances
13. Joseph de Maistre, Essais sur les principes générateurs des constitutions politiques (Graaf, Savoyaards politicus, schrijver en filosoof, beschouwd als één van de intellectuele grondleggers van de Franse contrarevolutie opm. red.)
14. Fragment uit de permanente instructie van de Alta Vendita in 1819
15. Zaborowski, tijdens de jaarlijkse bijeenkomst van 1929
16. Tekst van de bijeenkomst van de Grande Loge de France
17. Richard Dupuy, in 1970, voormalig grootmeester van de Grande Loge de France
18. Pierre Simon, voormalig grootmeester van de Grande Loge de France in de krant Le Monde van 1 juli 1970
19. Pierre Simon in 1979

Eucharistische Kruistocht

De Kruisvaarder

Bid - Communiceer - Offer je op - Wees apostel!

Het verzameladres van de Schatkisten is:
St. Clemenspriorij, Heuvel 23, 5674 RR Nuenen-Gerwen, Nederland

De Kruisvaarder bidt, communiceert en offert zich op voor de intentie, die Pater Davide Pagliarani, Algemeen Overste van de Priesterbroederschap St. Pius X, iedere maand opgeeft.

September:

Voor alle scholen van de Traditie!

Oktober:

Voor eerherstel van de heiligschennissen!

Pater Maximiliaan Kolbe: Ridder van de Onbevleete

Beste Kruisvaarders,

Woordgevecht op straat

Rome, 1915. Een oudere man laat zijn woede los over paus en Kerk: Bedriegers! Geldwolven!" Een jonge broeder-franciscaan komt er bij staan en sluit zich aan bij het gesprek. De opgewonden man: "Ik weet waarover ik spreek! Ik ben doctor in de filosofie!" De jonge geestelijke: "Wel, dat treft: ik ook!" De man kijkt stomverbaasd: de jonge kerel ziet er zestien uit! Maar hij is eenentwintig. Rustig pakt de jonge broeder de argumenten van de oude filosoof uit: "Als het mij om het profiteren en het geld te doen was, waarom zou ik dan niet trouwen en in deze kleding gaan rondlopen?" In korte tijd heeft de jonge franciscaan alles weerlegd (= aangetoond dat de ideeën van de oude man fout zijn)! Op het einde wordt de afvallige (= die het geloof heeft weggegooid) oudere heel stil en nadenkend. De

Rome - 1916

jonge franciscaan is iemand die dat telkens doet: elk gesprek tenminste tegen het einde naar het geloof buigen. En hij mag er velen bekeren! Zijn naam? Toen nog Frater, later Pater, Maximiliaan Kolbe.

**Kan dat nog iets worden
met die driftkop?**

Geboren wordt hij op 8 januari 1894 in Zduńska Wola, dicht bij Łódź in

Midden-Polen en krijgt de naam Rajmund Kolbe. Hij is de tweede van vijf jongens. Kort na Rajmunds geboorte verhuist het gezin naar Pabianice in dezelfde streek. Die streek is dan een deel van het enorme Russische Rijk. Polen is dan namelijk opgedeeld tussen Rusland, Duitsland en Oostenrijk.

De vader, Julius Kolbe, is van oorsprong een Duitser en van beroep een wever. Papa is van natuur uit mild (= rustig, niet te hard) en zegt niet zoveel. De mama, Maria Dąbrowska, is een echte Poolse en van beroep verloskundige. Ze is diep gelovig: ze had eerst

geprobeerd zuster te worden. Moeder Kolbe is een sterke en harde werkster en goede opvoedster.

Is de kleine Rajmund een leuk baasje? Mmm ... Aan de ene kant een echte jongen. Mooi! Maar ook een wild beestje! Hij waagt graag één of andere stunt. Dat is een durfproef. Eens iets uitproberen wat er moedig uitziet. Bijvoorbeeld in een hoge boom klimmen. Ook mooi! Maar niet altijd genoeg doordacht en dus soms dom-gevaarlijk. Maar kleine Rajmund houdt er ook bijzonder veel van iemand "een loer te draaien"! Bijvoorbeeld teveel zout in de soep te doen en dan kijken naar het

Moeder van Maximiliaan Kolbe

gezicht van de eerste die er een lepel van neemt. Een kwajongensstreek dus! Soms echt leuk en om te lachen, maar vaak genoeg gewoon vervelend. Zodat niemand zich nog veilig voelt bij zo'n bengel!

Als je zo met je ouders en broers omgaat, dan vraag je om problemen en straf! En neemt Rajmund die rechtvaardige straf dan ook eerlijk aan? Jammer genoeg: nee! Hij kan dan idioot koppig zijn! Op een dag in 1906 (Rajmund is dan twaalf) heeft mama er zó de buik van vol, dat ze, in plaats van kwaad te worden en te straffen, alleen maar droevig zucht: “Mijn arm kind ... Wat zal er ooit uit jou worden?” Oeps! Dat treft bengel Kolbe zwaarder dan een straf: zijn lieve moeder zo droef te zien. Om hém! En verder: misschien wordt er écht niks uit het leven van Rajmund! Dat zou erg zijn! Het is gevaarlijk wat mama daar heeft gezegd: sommige kinderen verliezen dan voor altijd de hoop en moed! Ook bij Rajmund treffen die woorden diep in het hart! Bezorgd nadenkend gaat hij slapen.

De dubbele bengel-kroning

De volgende dag merkt mama Kolbe dat Rajmund achter een kast verdwijnt met daarachter een klein altaartje. Daarboven hangt een schilderij van Onze Lieve Vrouw van Częstochowa. Mama sluipt stilletjes dichterbij. “Wat zou mijn rat dáár ineens gaan doen?” Mama gluurt achter de kast en ziet iets verrassends: haar terroristje Rajmund zit daar geknield, biddend en snikkend! Zo kent ze hem niet! Ze schiet een vraag af: “Rajmund, wat gebeurt er? Je bent aan het huilen als een klein meisje!” Bengel Rajmund antwoordt eerlijk: “Wanneer u mij vroeg ‘Mijn arm kind, wat zal er uit jou worden?’ was ik zeer verontrust. Ik ging aan Onze Lieve Vrouw vragen wat er dan

De grens over sluipen

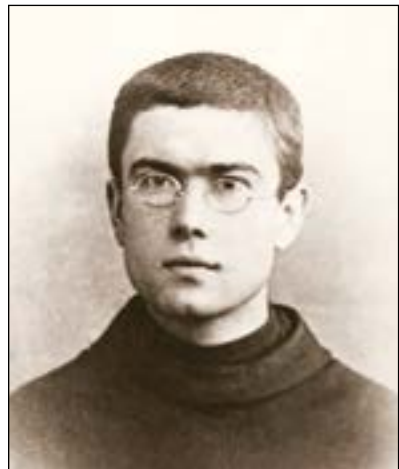
Zestien is hij pas, wanneer Rajmund op 4 september 1910 samen met zijn oudere broer in het geheim de grens over sluipt naar Oostenrijk. Meer bepaald naar Lemberg/Lwów/Lviv, nu de belangrijkste en katholiekste stad van het westen van Oekraïne. Wat zoeken die jonge kerels daar? Ze worden franciscanen! Bij het aannemen van het habijt kiest Rajmund de naam “Maksymilian / Maximiliaan”, omdat hij het “maximale” (= het beste wat hij kan) wil geven! Als jonge franciscaan zet hij zijn middelbare studies voort.

Soldaat: ja! Maar voor wie of wat?

wérkelijk uit mij zou worden. Toen verscheen Onze Lieve Vrouw aan mij. Ze had in de ene hand een witte kroon en in de andere een rode. Ze keek heel liefdevol naar mij en vroeg mij welke ik zou kiezen: de witte, die betekende dat ik altijd kuis en rein zou blijven, of de rode, die betekende dat ik een martelaar zou worden. Ik antwoordde: ‘Ik pak ze alle twee!’”

Mama Kolbe merkt van dan af dat haar terroristje écht bekeerd is! Wat is die ineens gehoorzaam en hulpvaardig! En hij heeft Onze Lieve Vrouw ineens innig lief! Hij wil van alles over haar lezen! Op een dag neemt hij zelfs een moeilijk boek, maar wel van een heilige: het “Gulden Boek” van de H. Lodewijk-Maria Grignon de Montfort. En daar dóet opgroeiende Rajmund ook wat mee: hij wijdt zich toe aan Jezus dóór Maria!

Op een dag verrast de wiskundeleraar hem: Broeder Maximiliaan is een plattegrond van de stad Lemberg aan het tekenen. Met een plan voor oninneembare verdedigingswerken! De leraar laat zich ontvallen: “Wanneer een hoge officier uit het Oostenrijk-

Lemberg rond 1910

se leger dit zou zien, zou hij groen worden van afgunst! Jammer dat een zo begaafde jonge kerel priester wil worden!” Oeps, meester! Wat zegt u nu! Ja, er zit een soldaat in jonge Broeder Maximiliaan! Zoals in de meeste gezonde jongens. Maar betekent dat, dat de jonge Maximiliaan op de verkeerde weg is door soldaat voor Jezus te willen zijn?

Die woorden zijn levensgevaarlijk voor de jonge broeder! De broers Kolbe zijn gek op alles wat met het leger te maken heeft! En ze willen graag terug Polen als land zien herrijzen. Als katholiek land. En dat zou wel eens een oorlog kunnen kosten. En daar heb je soldaten met wapens voor nodig.

De dag van de profes komt dichterbij. De broers Kolbe geraken in diepe crisis: “Moeten we hier doorgaan of

liever een soort leger maken?” Maximiliaan gaat aankloppen bij de deur van zijn broer: “Eigenlijk horen we hier niet thuis! We zijn het niet waardig om priester te worden! We zijn gemaakt om als soldaten te leven en te sterven!” Intussen is Maximiliaan wel hard aan het bidden. Hij stuurt een gebed naar Onze Lieve Vrouw: “Voor welk soort strijd wilt u me? Op het slagveld voor een vrij Polen, of voor de verovering van de zielen?”

De twee broers zijn al onderweg naar de overste. Om hem mee te delen: “We moeten soldaten worden! We verlaten het klooster!” Dan gaat plots de deurbel. Wie staat dáár? Mama Kolbe! Zij kijkt naar haar twee zonen: “Geen domme dingen doen, hè?” Maximiliaan begrijpt: “Dit is een antwoord van Onze Lieve Vrouw! Het zal dus de oorlog om de zielen worden!”

Naar de hoofdstad van de christenheid. Terwijl de wereld brandt.

Intussen is het zomer 1912 geworden. Broeder Maximiliaan is achttien en beëindigt zijn middelbare studies succesvol. Hij wordt naar de oversten geroepen: “De goede God heeft je blijkbaar goede hersenen gegeven. Je hogere studies zal je dus beginnen in Rome, aan de Pauselijk Universiteit Gregoriana!” Slik! Dat vindt de jonge Broeder niet zo geweldig. Veel liever blijft hij in de gebieden van zijn geliefd Polen. Maar: hij gehoorzaamt, gaat naar Rome en studeert daar ook goed.

In augustus van het jaar 1914 begint een wereldramp: de 1e Wereldoorlog! Papa Julius wordt opgeroepen in

het Russische Leger. Maar hij gaat als Pools-voelende over naar het onafhankelijke Poolse leger van Józef Piłsudski. En dat vecht tégen Rusland, voor een vrij Polen. Op een dag valt Julius Kolbe in de handen van Russische troepen. Die kunnen er niet mee lachen: 43-jarige papa Kolbe wordt direct neergeschoten! Een zware klap voor het gezin!

In 1915 haalt Maximiliaan de graad van filosoof. Hij heeft intussen ook Italiaans geleerd. En zo kan hij gesprekken met de Italianen aangaan. En ze naar het geloof trekken, zoals bij die oudere filosoof. Maximiliaan zet de studies voort: theologie.

**Processie naar het Vaticaan.
Niet voor Jezus, maar ...**

Het beslissende jaar 1917! Het jaar van de verschijningen van Onze Lieve

Józef Piłsudski

Vrouw in Fátima. En ook van iets anders. Op 24 juni viert de vrijmetselarij zijn tweehonderdjarig bestaan. Wat is dat voor iets, “vrijmetselarij”? Het is een geheim genootschap. Dat betekent: de vrijmetselaars komen achter gesloten deuren samen. Niemand van hen mag zomaar iets door vertellen van wat ze bespreken, beslissen, doen en van plan zijn. De vrijmetselarij wil een nieuwe wereld van “broederlijkheid” bouwen, maar zonder de ware God en de ware godsdienst. De Verenigde Grootloge van Engeland viert haar tweehonderdjarig bestaan in Londen, maar ook de logebroeders in Italië vieren het. In Rome!

Broeder Maximiliaan weet niet wat hij ziet! Hij schrijft: “Ze vormden een lange processie tot aan het Sint-Pietersplein. Ze zongen godslasterlijke liederen en deelden vlugschriften uit tegen de Pausen Pius X en Paus

Benedictus XV”. Onder de ramen van het Vaticaan stelden ze een grote zwarte standaard op. Daarop staat een tekening van ... Lucifer (= satan, de baas van de duivels)! Op de afbeelding op die zwarte vlag trapt de satan op het hoofd van ... de H. Aarts-

Vrijmetselaarsoptocht

engel Michaël! Net het omgekeerde als op een christelijke afbeelding! Net het omgekeerde als in de H. Schrift (*Apocalyps 12*) staat! Maar nog niet genoeg: op andere banieren van de vrijmetselaars die naar het Vaticaan marcheren staat te lezen: “Satan zal heersen over het Vaticaan en de paus zal zijn dienaar zijn!” Dat is zeer uitdagend! Niet dat elke vrijmetselaar in lagere graden dit altijd en overal weet. Maar hier zijn de vrijmetselaars wel heel duidelijk over wat ze willen en zijn: de vijand zijn van Jezus en Zijn Kerk!

Kunnen we niet tegelijk katholiek én vrijmetselaars-broeder zijn?

Het antwoord is simpel: nee. Al heel vroeg waarschuwden de pausen. Al in 1738 schrijft Paus Clemens XII “In

Eminentí”: “We verbieden strikt aan elke gelovige om lid te worden van, reclame te maken voor of ondersteuning te bieden aan vrijmetselaars-genootschappen”. En Paus Leo XIII in “*Humanum Genus*” (20/04/1884): “Het is tegen de Kerk dat vrijmetselaars onophoudelijk hun meest gewelddadige aanvallen richten. De enige regel voor de (vrijmetselaars-) mens is die, die zijn begeerten bevreemdt (= die hem laat doen waar hij zin in heeft, ook als het boos, zonde, is). De vrijmetselarij (heeft het) verlangen de staat (= wetten) totaal vreemd te maken aan de godsdienst”. Kortom: doe niet mee met de vijanden van Jezus en Zijn Kerk!

De ridder wordt wakker!

Dit heeft het gedaan! Het uitdagende optreden van de vrijmetselarij in Rome in juni 1917 heeft waarschijnlijk niemand op deze aarde méér geschokt dan Broeder Maximiliaan Kolbe! Nochtans, wanneer je het leven van Maximiliaan Kolbe wil lezen, zijn er veel schrijvers die nu net dit beslissende ogenblik van zijn leven verzwijgen! Het is hier dat Maximiliaan Kolbe zijn roeping vindt, de taak die de Hemel hem in dit leven heeft gegeven.

Op 16 oktober 1917, drie dagen na de laatste verschijning in Fátima (met het zonnewonder!), schrijft hij: “Deze mensen zonder God (= de vrijmetselaars) hebben het doel de katholieke godsdienst te vernietigen. Hun bevelen worden overal verspreid, onder verschillende dekmantels. Maar tel-

kens met hetzelfde doel: godsdienstige onverschilligheid (= “de ware godsdienst is niet belangrijk”) en verzwakking van de zeden (= slap en verslaafd maken, vooral aan onkuisheid”).

Dus: wat gedaan? Wenen? Opgeven? Vluchten? Daar is Broeder Maximiliaan de man niet voor! De vrijmet-selaars hebben zonder dat ze het weten de soldaat, de ridder, de leeuw in Maximiliaan Kolbe wakker gemaakt! Hij schrijft: “Is het mogelijk dat onze vijanden een zulke machtsontplooiing houden om ons te overwinnen en dat wij de handen in de zakken steken en niets doen? Tenslotte hebben wij machtigere wapens! Kunnen we niet op de hulp van de hele Hemel rekenen, en speciaal op die van de Onbevleete?”

Ridder: voor wie?

Is het de satan die de goede Aartsengel Michaël plat trapt? Nee: omgekeerd! Maar is er niet iemand met nóg meer macht, door wie de goede God de duivel laat verslaan? In het begin van de H. Schrift en de mensengeschiedenis zegt de goede God tegen de slang, de satan: : *“Vijandschap sticht Ik tussen u en de vrouw, tussen uw kroost en haar kroost ! Zij zal uw kop verpletteren!”* (Genesis 3, 15) Wie die “kroost” (= dat kind) is, weten we. De Verlosser: Jezus. En van welke vrouw is Hij de kroost? Van Zijn Moeder, Maria, van Onze Lieve Vrouw. Dus zij verplettert met Hem de slang! Waardoor? Door haar mee-lijden onder Jezus’ verlossende kruis. Maar ook door haar onschuld: de duivel, die zij vertrappt, heeft nooit

macht over haar! Niet bezoedeld door ook maar één zonde! Daarom heet ze: de “Onbevlekte”.

En van de goede God hééft ze macht over de duivel! *Apocalyps 12: “1 Er verscheen een groot teken aan de hemel: een Vrouw, bekleed met de zon, de maan onder haar voeten en op haar hoofd een kroon van twaalf sterren. 3 Toen verscheen aan de hemel een ander teken: een grote, vuurrode draak. 4 De draak stond vóór de Vrouw die zou baren, om zodra zij had gebaard, haar Kind te verslinden. 5 En zij baarde een Kind, een Zoon, die alle volken zal weiden met een ijzeren staf. 7 Toen brak er in de hemel een oorlog uit. Michaël en zijn engelen moesten strijden tegen de draak. 9 En de grote draak werd neergeworpen, de oude slang, die duivel en satan heet, die de hele we-*

reld verleidt; neergeworpen werd hij!”
En ook in verwijzing naar Onze Lieve Vrouw: Hooglied 6, 4: “Je bent mooi, mijn vriendin, bekoorlijk als Jeruzalem, maar ook geducht als een leger in slagorde!”

Het Leger van de Onbevlekte staat op!

Maximiliaan Kolbe denkt ook na over de verschijningen van Onze Lieve Vrouw, over Grignon de Montfort, over de Wonderdadige Medaille en over ongelooflijke bekeringen, zoals die van Alphonse Ratisbonne. Kolbe schrijft: “De vlekkeloze Maagd, overwinnares van alle dwalingen, zal zich niet terugtrekken van de vijand die zijn kop tegen haar verheft. Wanneer zij trouwe dienaars vindt, die haar bevel gehoorzamen, zal ze naar nieuwe

De bekering van Alphonse Ratisbonne

overwinningen schrijden, grotere dan wij ons kunnen inbeelden!”

Met toestemming van de oversten, en knielend voor het altaar van het Collegium Seraphicum in Rome, richt Broeder Maximiliaan Kolbe de “Militia Immaculatae” (afgekort : MI) op: het “Leger van de Onbevleete”! Met een eigen gebed: dat van de wonderdadige medaille, maar uitgebreid: “O Maria, zonder zonde ontvangen, bid voor ons die onze toevlucht tot u nemen, en voor allen die niet hun toevlucht tot u nemen, bijzonder de vrijmetselaars en allen die u zijn toevertrouwd”.

Waarvoor zal het Leger van de Onbevleete strijden? Maximiliaan Kolbe: “Het zal werken aan de bekering van alle mensen tot God, of ze nu zondaars, ketters, schismatieken, joden enzovoort zijn, bijzonder van de vrijmetselaars, zodat allen heiligen mogen worden, onder bescherming en door voorspraak

van de Onbevleete Maagd”. En: “De Militia Immaculatae vormt niet alleen een verdedigende strijdkracht, maar vooral een offensieve, aanvallende. Het is voor ons niet genoeg het geloof te verdedigen. Met alle kracht, en vertrouwend op onze Koningin, rukken we op tot in het kamp van de vijand, om jacht te maken op zielen en hen te winnen voor de Onbevleete! Elk hart wat op de wereld klopt en nog zal kloppen tot het einde van de wereld, moet worden gevangen voor de Onbevleete! Dat is ons doel!”

En met welke middelen (“wapens”) zal de MI strijden? Gebed: vooral dat van de Wonderdadige Medaille. Offer en heiliging van onszelf. En natuurlijk: apostolaat. Mensen naar Jezus brengen door Maria. Onder andere door het uitdelen van haar Wonderdadige Medaille. Om beter zielen te leren veroveren zal Kolbe “gesprekken over geloofsverdediging” organiseren. Zodat ieder het geloof aan zijn naaste kan uitleggen en zo hem of haar kan helpen geheiligd en gered te worden!

Maximiliaan Kolbe. Pater Kolbe!

Op 28 april 1918 (hij is dan 25) wordt Maximiliaan Kolbe priester gewijd. Voortaan heet hij Pater Kolbe. Zijn eerste H. Mis draagt hij op in de kerk van Sant’Andrea della Fratte in Rome. Het is de kerk waar de kerk-hatende jonge jood Alphonse Ratisbonne een verschijning kreeg van Onze Lieve Vrouw van de Wonderdadige Medaille (20 januari 1842), zich ogenblikkelijk bekeerde en goed priester zou worden.

Sant'Andrea della Fratte

Eerste strijdperk. Het “Wonder aan de Weichsel / Wisła”

In juli 1919 wordt Pater Maximiliaan naar het pas onafhankelijke Polen gestuurd. Omwille van zijn geleerd verstand zal hij gaan lesgeven aan het priesterseminarie van Warschau. Alleen: zijn leerlingen verstaan zijn dunne stemmetje niet. Ook beweegt de pater zich uiterst langzaam. Al spoedig houden de leerlingen de gek met hem! Wat is er met Pater Kolbe aan de hand? De longen zijn ziek: tuberculose! Dat is levensgevaarlijk! In de tijd vóór de ontdekking van de penicilline is het enige wat men kan doen: rusten en goed eten.

Terwijl Pater Kolbe zo ziek is en daardoor veel genaden voor zijn verdere priesterleven verdient, strijdt zijn land, Polen, voor het overleven! Polen wordt

aangevallen door het Rode Leger van de enorme Sovjetunie (communistisch Rusland). Van 12 tot 25 augustus 1920 woedt de beslissende Slag om Warschau. Tegen alle verwachtingen in wordt het veel grotere Sovjetleger door de verbeterde en slim tegen-aanvallende Polen verslagen! Door dit “Wonder aan de Weichsel / Wisła” wordt West-Europa van het communisme gered! Intussen is Pater Kolbe in het ziekenhuis voorbeeldigst: hij helpt en verpleegt medepatiënten, troost hun en bekeert er velen.

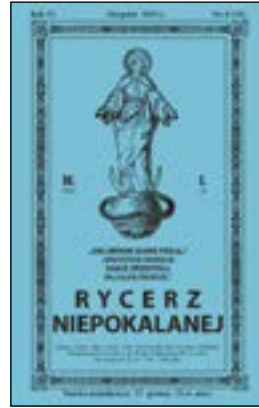

Tweede strijdperk: de Ridder en de Stad van de Onbevleete

In januari 1922 wordt Pater Kolbe verplaatst naar het klooster in Grodno (toen Polen, nu Wit-Rusland). Vastbesloten aan de hand van Onze Lieve Vrouw zoveel mogelijk zielen voor Jezus te veroveren! Hoe? Door een nieuw maandblad “Rycerz Niepokalanej” (“Ridder van de Onbevleete”).

Geestdriftig met “pers-apostel” Kolbe stromen alsmaar meer jonge mannen het klooster van Grodno binnen. Alsmaar meer goede schriften worden gedrukt, drukpersen bijgemaakt. Gevolg: het klooster van Grodno wordt veel en veel te klein!

Wat gedaan? Pater Kolbe beseft: “We moeten dringend een groter klooster bouwen!” In 1926 gaat hij zelf op zoek naar een geschikt, groot terrein. Direct ten westen van Warschau vindt hij de grond die hij zoekt. Maar die behoort toe aan Prins Jan Drucki-Lubecki. Pater Kolbe komt voor de onderhandelingen aangelopen met een beeld van de Onbevleete. De Prins onderhandelt vrij hard en vraagt een prijs waarvan Pater Kolbe zegt: “Een zó hoog bedrag krijgen wij niet bijeen”. Pater Kolbe verlaat de prins, maar laat het beeld van Onze Lieve Vrouw achter! De prins roept: “Hee! Je vergeet iets!” Pater Kolbe: “Nee-nee! Ik kom toch binnen enkele dagen terug!” Wel: voor de prins zijn dat niet de leukste dagen! Elke dag moet Prins Jan een paar keer langs het beeld van de Onbevleete lopen. En hij krijgt de sterke indruk dat Onze Lieve Vrouw hem van daar uit droef en verwijtend aankijkt. Zo van: “Waarom zou

ik dit stuk land niet mogen hebben?” Prins Jan houdt het niet meer uit! In oktober 1927 laat hij Kolbe terugkomen: “Goed dan! Jullie krijgen het!” Hoera!

Onmiddellijk start Pater Kolbe de bouw van een zeer groot klooster. Hij noemt de plek “Niepokalanów”, de “Stad van de Onbevleete”. Van drie worden het er honderden monniken, die zelf bouwen, drukpersen installeren, kranten en tijdschriften uitgeven. Niepokalanów: een burcht van de Onbevleete, die door de pers strijdt om elke Poolse ziel!

**De hel wordt woest!
En krijgt op zijn ba.....s!**

Waarover schrijven en spreken de franciscanen daar? Lessen in geloofs-

verdediging! Ook: waarschuwingen tegen valse leringen, vooral van vrijmetselaars en communisten. Die zijn woedend! Eerst worden de tijdschriften en kranten gewoon bij de kiosk verkocht. En er worden er veel verkocht! Nu gaat de hel in de tegenaanval: vrijmetselaars en communisten zorgen ervoor dat ... Niepokalanów haar drukwerk niet meer aan de officiële kiosken mag verspreiden! Afgelopen? Einde oefening? Toch niet bij een ridder als Pater Kolbe! Hij is niet lui. Hij bouwt een eigen netwerk van kiosken op in heel Polen!

Gewonnen? De vijanden geven zich nog niet gewonnen. Nu zetten ze de leveranciers van papier onder druk: "Jullie mogen geen papier meer leveren aan Niepokalanów!" Pater Kolbe nu definitief overwonnen? Dat is hem slecht kennen: dan haalt hij zelf het papier maar. Uit ... Rusland! De oplage van de "Ridder van de Onbevleete" stijgt tussen 1922 en 1938 van 5000 naar 800.000! Niepokalanów groeit zó hard, dat het nog een eigen middelbare school opent!

De Onbevleete en haar Leger rukken op naar Azië

Gaat het zo goed met het pers-apostolaat in Polen? Waarom dan dat niet elders voortplanten? Zo denken de oversten en sturen Pater Kolbe in 1930 naar Azië. Eerst naar Shanghai, China. Ook daar van de ene overwinning naar de andere? Nee. "Het kan niet alle dagen kermis zijn." Pater Kolbe kan in China geen voet aan de grond krijgen.

Dan maar naar Japan. Nabij een stad met vrij veel katholieken in het zuidwesten van het eilandenrijk: Nagasaki. In 1931 doet Pater Kolbe daar wat hij in Polen deed: een klooster bouwen. Maar eigenaardig: Pater Kolbe bouwt op een helling, en wel aan de kant van de berg die niet richting stad, maar naar buiten kijkt! Vanuit hun sjinto-geloof waarschuwen Japanners: "Let op! Doe dat niet! Dat brengt geen geluk!" Pater Kolbe lacht: "Ik weet wat ik doe!" Alsof de goede man Gods de toekomst kent! Op 5 augustus 1945 zal de Amerikaanse luchtmacht op Nagasaki de "Fat Man" afwerpen. De tweede atoombom! De enorme paddenstoel van vuur en dodelijke straling vernietigt vrijwel alles en iedereen! Be-

halve: het klooster van Pater Kolbe!
Het klooster krijgt natuurlijk weer een typische Kolbe- of Maria-naam: “Tuin van de Onbevleete”. Op die plek komt later ook nog een noviciaat en seminarie. En natuurlijk: een tijdschrift wordt er gedrukt: de Japanse versie van de “Ridder van de Onbevleete”: “Seibo no Kishi”.

Niepokalanów 2

Grootste klooster van de planeet en Onze Lieve Vrouw’s mega-persburcht 1936. Algemeen kapittel (= vergadering) van de franciscanenorde. Pater Kolbe moet daarvoor naar Europa. En zijn oversten houden hem gelijk dáár: “Jouw gezondheid is niet zo goed. Zet jouw goede werk in Polen voort!” Nu: daar is ook zonder Pater Kolbe ijverig verder gewerkt. Samen met de politieke beweging “Obóz Narodowo Radykalny” (“Radicaal Kamp van het Volk”) geven de monniken een dagblad uit: de “Mały Dziennik” (“Kleine Dagelijkse”). De krant heeft een oplage van 137.000 op weekdagen en 225.000 in het weekeinde.

En met hun stichter er opnieuw bij komt er nog méér “vlam in de pijp”. Met 728 monniken is Niepokalanów ruim het grootste klooster ter wereld!

Niepokalanów - grootste klooster ter wereld

En Pater Kolbe begint nog nieuwe publicaties. Acht in het totaal. En in hoeveel exemplaren? 1,2 miljoen! In het Pools natuurlijk. Maar niet alleen. Ook nog in het Duits, en zelfs in Aziatische talen: Japans, Arabisch en Hindi.

In 1938 start Pater Kolbe de radiozender “Radio Niepokalanów”, met de modernste techniek van zijn tijd! Over techniek gesproken: Niepokalanów bouwt op haar terrein zelfs een eigen luchthaven!

Wereldbrand 2. Tweede aanval van de hel

Intussen groeit in Europa de macht en aanvalslust van twee onchristelijke supermachten: de communistische Sovjetunie en nazi-Duitsland. En dan gebeurt het: de 2e Wereldoorlog breekt uit! Uitgerekend in Polen. De twee genoemde landen vallen vanaf 1 september 1939 Polen van twee kan-

ten binnen. Het Poolse leger vecht dapper, maar is tegen de techniek en de massa van de vijanden niet opgewassen. Donkere tijden beginnen in de hele wereld, maar speciaal in Polen.

En wat met Niepokalanów? Als een regering in de handen van de verkeerden is, hoef je je niet te verwonderen: de Duitse nazi-overheid laat Niepokalanów ontruimen! Pater Maximiliaan stuurt de meeste van zijn paters en broeders naar andere kloosters, sommigen naar hun families. Vijfenvijftig van hen willen echter per se bij hem blijven. Tja: die krijgen natuurlijk bezoek. Ongezellig bezoek. Al midden september worden allen opgepakt en in een concentratiekamp (= openlucht-gevangenis) opgesloten. De nazi's willen de Polen dom houden, en daarom mogen er geen geleerden vrij rondlopen. Dus ook geen slimme paters. De franciscanen lijden honger, koude en

mishandelingen. Pater Kolbe troost hen: “Dit zal niet eeuwig duren”. En werkelijk: door de tussenkomst van een nieuwe, katholieke, kamp leider worden de franciscanen eerst verplaatst naar Ostrzeszów (Midden-Polen) en dan op 8 december (niet toevallig het feest van Onze Lieve Vrouw *Onbevleekt* Ontvangen!) 1939 weer helemaal vrijgelaten!

Kom ... Kom ... Wees onze vriend en het zal je goed gaan!

De nazi's weten hoeveel invloed Pater Kolbe in Polen heeft. En ze weten dat hij van vaders kant van Duitse afkomst is. Ze bouwen hem een aanlokkelijke gouden brug: “Eerwaarde Pater! We zien dat u eigenlijk Volksduitsers bent! Laat uw naam opschrijven op de “Deutsche Volksliste”! Als Duitser ben je dan onze vriend en zullen we je met rust laten. Natuurlijk moet je dan wel met ons meewerken!”

Wat zou je in Pater Kolbe's plaats doen? Wat doet hij? Wel, hij moet niet lang nadenken over zijn antwoord: “Ik ben altijd een zoon van Polen geweest

en zal het ook altijd blijven!” Waarom doet Pater Kolbe dat? Anders komt er een einde aan zijn apostolaat onder zijn Poolse mensen! Want die zouden hem als verrader gaan zien!

Sluis Niepokalanów. Einde geduld

De Duitse overheid gaat nu nóg minder plezier aan Pater Kolbe beleven. In zijn Duitstalige tijdschriften drukt hij dingen af waarmee de nazi's niet al te blij zijn. En dan neemt het klooster van Niepokalanów ook nog drieduizend oorlogsvluchtelingen op. De broeder aan de ingang loopt bezorgd naar zijn overste, Pater Kolbe: “Er zijn joden bij! Mogen we die met goed geweten óók helpen?” Pater Maximiliaan: “Ja! Zij zijn ook door de goede God geschapen om in de hemel te komen!” En hoeveel joden? Twee duizend! Dat is tweederde!

Wanneer ze daar achter komen, is de pret bij de nazi-overheid helemaal uit! Op 17 februari 1941 verschijnen hun agenten bij het klooster en arresteren Pater Kolbe onmiddellijk. Ze nemen hem mee naar de Pawiak-gevangenis in Warschau. In de volgende dagen komen ettelijke broeders en andere vrienden van Pater Kolbe naar de Duitse overheid: “Neem toch mij in de plaats van onze goede Pater Kolbe!” En? Gaan de nazi's daarop in? Nee! Wel wordt de pater in de gevangenis vrij goed behandeld. Logisch: de gevangenisbewaarders zijn Polen. Maar dat vinden de nazi's natuurlijk niet zo leuk. Dus: “Hij wordt verplaatst! Die vent gaat naar Auschwitz-Birkenau!” Dat is geen goed nieuws.

Auschwitz Het is een plek waar normaal niemand levend van terugkomt ...

Concentratiekamp. Ridder in een stuk hel op aarde

Op 28 mei 1941 brengt een trein Pater Maximiliaan Kolbe naar het ergste dodenkamp van de tijd. Het kamp-personeel van de SS zorgt ervoor dat niemand daar nog veel ple-

zier aan zijn leven zal hebben. Pater Kolbe krijgt een typische blauw wit gestreepte kamp-pyjama en wordt voortaan aangesproken met “nummer 16670”.

En? Kan Pater Kolbe zich daar een beetje aanpassen? In goede zin: ja! Hij is voor iedereen een voorbeeld. Hij laat vaak het schaarse voedsel staan om het aan een zwakere te geven. Overal troost en sterkt hij. Overal brengt hij de zielen nader tot Onze Lieve Heer en Onze Lieve Vrouw. Hij brengt uitgeputten naar de ziekenboeg. Zoveel naastenliefde in deze hel op aarde maakt de pionnen van de duivel woedend! Wanneer ze maar kunnen, treiteren en slaan de kampwachters de goede pater. Ze hebben sowieso een haat aan priesters.

Op een dag moet Pater Kolbe een zware last aan hout op zijn schouders dragen. Bij die uitputtende kruisweg bezwijkt Pater Kolbe op een gegeven ogenblik. Met een smak zijgt hij krachteloos neer op de grond. De kampwachters zien het. Medelijden? Nee! Die gaan als hondsdol met hun knuppels op de goede Pater in rammen! Ze slaan hem half dood! Den-

kend dat hij zal sterven, laten ze hem daar liggen. Van zodra de beulen weg zijn ... snellen medegevangenen naar Pater Kolbe. “Snel! Meenemen! Naar de ziekenboeg! Hij verdient het! Hij doet zoveel goeds voor ons!”

En ja: Pater Kolbe knapt weer enigszins op! Van nu af luisteren veel medegevangenen naar hem. Hij geeft hun een gouden raad: “Geef de moed niet op! Alles wat we lijden is voor de Onbevleete! Zelfs voor iets als *dit*. [Pater Kolbe knikt daarbij in de richting van de Duitse kampwachters.] We moeten ook voor *hun* belijders van Onze Lieve Vrouw zijn!”

En Pater Kolbe blijft ook in het kamp volop priester: overal hoort hij biecht en preekt zelfs. Twee keer kan hij hosties laten binnensmokkelen en draagt hij zelfs in het geheim de H. Mis op! Allemaal levensgevaarlijk! Maar Pater Kolbe brengt Jezus naar dit stuk hel!

Jodelen van de honger? Een heldhaftige, heilige list

Eind juli 1941 verdwijnen drie gevangenen uit het kamp. Daarop volgt de

fatale derde augustus. Uit Pater Kolbe's Blok 13 is er zagezegd ook een gevangene ontsnapt. SS-commandant Karl Fritzsch laat het hele blok in gelid aantreden. “Jullie kennen het tarief: voor elke ontsnapte gaan er tien van jullie de hongerbunker in! Jullie zullen daar jodelen van wanhoop!” Werkelijk: zo eindigt het gewoonlijk al na een paar dagen.

Fritzsch laat bepaalde gevangenen hun mond open doen: “Slechte tanden? Ga al maar bij de eersten van de tien staan!” Dan plukt Fritzsch er een Poolse officier van in de dertig uit: Francizcek Gajowniczek. Die krijgt een aanval van wanhoop en weent luid: “Wat zal er zonder mij uit mijn lieve vrouw en mijn zoontjes worden?”

Nu gebeurt iets ongelooflijks: uit de verstijfde stilte van het gelid komt één van de gevangenen van Blok 13 onuitgenodigd en met vaste schreden naar Fritzsch toe gewandeld! Is die gevangene gek? Normaal schiet men iemand voor zoiets onmiddellijk dood!

Maar Fritzsch is te zwaar verrast! Eerst valt zijn verbaasde mond open.

Dan: “Wat wil je hier, Pools zwijn??” Tot zijn verrassing antwoordt Pater Kolbe in perfect Duits: “Ik ben een katholiek priester. Al een oude man.” Nu ja: hij is zevenenveertig. Maar Pater Kolbe weet perfect wat die nazi’s belangrijk vinden: een sterk lichaam. Hij gaat verder: “Aan deze jonge, krachtige Poolse officier zult u veel méér hebben. Laat u mij maar in zijn plaats naar de hongerbunker gaan!” Fritzsich staat paf! Lukt het plan van Pater Kolbe? Het antwoord van de SS-commandant: “Goed dan! Sterf jij dan maar in zijn plaats!” De heilige val is opgesteld, en de nazi trapt er in! Fritz’ chef, Rudolf Höss, zal er later kwaad over zijn: “Waarom een Pools leven redden? Had ze toch alle twee laten creperen!”

Zoenoffer en kroning

De tien “verdoemden” moeten weg-marcheren naar de hongerbunker.

Hun wordt nog spottend achterna geroepen dat ze zullen huilen van de wanhoop. Klopt het wat die ‘profeten’ voorspellen?

Eén van de wachters die voor de bunker staan, verhaalt: “Ik hoorde geen gekerm van wanhoop, maar die Kolbe leidde het gebed en gezangen tot Maria. Telkens wanneer ik binnenkwam, zag ik Kolbe in het midden van de cel staan of knielen. Hij keek ons altijd rustig aan”. Van die rustige, zelfverzekerde blik krijgen kampwachters het benauwd: “Guck nicht so!” “Kijk niet zo (naar mij)!” De mensen die worden uitgehongerd, krijgen van Pater Maximiliaan bijna ideale stervensbegeleiding. Allen sterven ze rustig en door de Biecht verzoend. Klaar om Jezus tegemoet te gaan!

Twee weken later: allen zijn van uitdroging en honger gestorven. Met één uitzondering: de taaie pater lijkt

niet kapot te krijgen! Kracht van boven en goede oefening in het vasten! De kampwachters willen echter een verse lading van tien gevangenen naar binnen duwen. “Die priester blijft maar leven! Hij moet weg!”

De wachters komen nu binnen met iets in de hand. Een spuit. Fenol. Dodelijk gif! Zou je nu niet bibberen? Niet sterke Pater Maximiliaan! De ridder van de Onbevleete heft heel rustig zijn linkerarm omhoog. De beul spuit er de dodelijke injectie in ... Nu pas valt Pater Kolbe, de sterke ridder van de Onbevleete, neer.

Op naar de hemel! En op wat voor dag? 14 augustus. Vooravond van Onze Lieve Vrouw Hemelvaart. Het misschien grootste feest van Pater Kolbe's legerleidster en hemelse Moeder!

De kampwachters verbranden Pater Kolbe's lichaam. Maar toch hebben we er nog iets van: de kapper in het klooster van Niepokalanów heeft ... zijn geknipte haartjes bewaard! Die heeft het al zien aankomen!

Een heilige? Een martelaar?

Kunnen er twijfels zijn? Er zijn mensen die zeggen: “Hij werd heilig verklaard door Paus Johannes Paulus II, maar die maakte de heiligverklaringen iets té makkelijk”. Pater Stehlin, nu hoofd van de Militia Immaculae in oorspronkelijke zin, antwoordt daarop: “Het zaligverklaringsproces begon in 1949 en was al in 1969 afgerond. Voor de heiligverklaring was alleen nog het bewijs van een (extra) wonder nodig”.

En dan: “martelaar”? Daarvoor moet je gedood zijn door een onrechtvaardig aanval, uit haat tegen Jezus, God, het ware geloof ... of tenminste voor een deugd. De kuisheid, bijvoorbeeld. Was dat bij Pater Kolbe het geval? De paus zegt van wel: “De nazi's handelen vanuit een denkwereld, die tegen het christendom is”. En priesters haten omdat ze priesters zijn, zoals Pater Kolbe dat in het kamp van Auschwitz-Birkenau kon ondervinden.

De laatste twijfel neemt de Onbevleete zélf weg. Weet je nog dat ze aan kleine Rajmund Kolbe, de latere Pater, verschenen is? Twee kronen bood ze hem aan: die van de zuiverheid en die van het martelaarschap. Hij greep ze allebei!

Eerherstel en zoenoffer

Pater Kolbe is vrijwillig de dood ingegaan. Om een ander voor de dood te redden. Waar kennen we dat verder nog van? *Johannes 15, 13: "Geen grotere liefde kan iemand hebben dan deze, dat hij zijn leven geeft voor zijn vrienden"*. Juist: Jezus! Zoals Hijzelf op aarde is komen doen. Voor wie? Voor ons. Waarvoor? Om onze zonden goed te maken. Om de Vader in de Hemel genoegdoening te geven. In onze plaats. *Lucas 22, 20: "Jezus sprak: 'Deze is het Nieuwe Verbond in Mijn Bloed, dat voor u wordt vergoten ...'"* *Isaïas 53: "4 Waarlijk, het waren onze ziekten die Hij op zich nam, en onze smarten, die Hij heeft gedragen. 5 Hij werd doorstoken om onze weerspanningheid, om onze zonden gebroken; en dank zij Zijn striemen is er voor ons genezing"*. Weer goedmaken, dat verlangt de goede God. En dat niet alleen van Jezus: *Kolosenzen 1, 24: "Ik verheug mij dat ik voor u mag lijden en in mijn lichaam aanvullen wat nog ontbreekt aan het lijden van Christus, ten bate van Zijn Lichaam, dat is de Kerk"*. Weer goed

maken voor onszelf, voor ons eigen geknoei, onze eigen zonden, dat heet: "boete". Weer goed maken voor anderen heet: "eerherstel". En voor beiden heet het: "zoenoffer". Door de "gemeenschap van de heiligen" kunnen we dus zelfs goedmaken voor anderen. Zodat anderen bekeerd worden en gered worden voor de Hemel. Na Pater Kolbe's offer in de plaats van een ander, zijn bekeringen gevolgd. Zelfs de ergste baas van de vernietigingskampen, Rudolf Höss, heeft zich dagen voor hij opgeknoopt werd, nog bekeerd. En alles opgeschreven. Na de heldendood van Pater Kolbe is zijn werk, de Militia Immaculatae, het bekeringsleger van de Onbevleete, sterk gegroeid: tegen 1965 was de MI verspreid over alle werelddelen in 500 afdelingen met meer dan drie miljoen leden! Ook wij kunnen ridders van de Onbevleete worden. Ook wij kunnen door onze goede werken, gebeden en offertjes voor andere bekering verkrijgen. Eerherstel. Dat is de intentie voor de maand oktober.

Pater Koenraad Huysegems

Kinderen van God

Maria Vanderlinden

26 november 1912 - 10 januari 1924

Geboorte en Heilig Doopsel

Maria Vanderlinden wordt te Antwerpen geboren op 26 november 1912. Zij stamt uit een aanzienlijke familie. Haar opa langs moederskant is de wereldberoemde zanger Ernest Van Dyck. Maria wordt de dag na haar geboorte, op 27 november 1912 gedoopt. Zij wordt tevens aan de bijzondere bescherming van Onze-Lieve-Vrouw opgedragen.

Ernest van Dijk

De ouders kleden het kind in haar eerste levensjaren steeds met de kleuren wit en blauw ter ere van de Hemelse Koningin. Zo hebben de ouders afgesproken, omdat het zwakke leven van het kind en ook het leven van de moeder in gevaar was.

Eerste religieuze streven

Maria vertoont een gezonde en ernstige gemoedstoestand. Zij is zeer ontvankelijk voor religieuze indrukken. Haar eerste gebed na het ontwaken

‘s morgens luidt: “Kleine Jezus, ik schenk U mijn hart. Neem het aan, smee ik U, zodat het niemand toebehoort tenzij aan U alleen”.

Zij wil Jezus blij maken. Dat is de reden waarom zij haar fouten bestrijdt. Alhoewel het meer ‘eigenheden’ zijn dan fouten. Zij is altijd zeer traag bij het aankleden en wordt daarom dikwijls berispt. Maar zij doet haar best om wat vlugger te worden. Maria is zeer punctueel en precies, wat haar vanwege haar broer de bijnaam ‘juffrouw punctueel’ geeft. Een andere bijnaam is ‘tranenflesje’ omdat Maria door haar overgevoelighed steeds tot wenen geneigd is.

Verlangen naar de Heilige Communie

Gedurende de Eerste Wereldoorlog leeft de familie in Engeland. Nadien keert ze terug naar Antwerpen. Maria verlangt er heel erg naar Jezus in de kleine Heilige Hostie te ontvangen. Daarom vertrouwt haar moeder haar toe aan de Zusters van Onze-Lieve-Vrouw van Sion. Op het feest van Onze Heer Hemelvaart, op 29 mei 1919 wordt aan het verlangen van het kind voldaan. Geheel in het wit gekleed, met een witte lelie in de handen gaat Maria naar de communiebank naar haar Jezus.

Maria krijgt als voorbereiding op haar Eerste Communie enkel godsdienstonderricht. In het nieuwe schooljaar dat begint in oktober 1919 volgt zij alle lessen. Zij is zeer ijverig en opmerkzaam. Omdat zij zeer begaafd is, maakt zij goede vorderingen. Als beloning krijgt zij van

een lerares het boekje ‘Oproep tot de kleine zielen’. Daarin leert zij het leven kennen van de kleine Heilige Theresia van het Kind Jezus.

Vanaf dan is deze heilige haar voorbeeld. Van haar leert zij de liefde tot God en het brengen van offertjes. Natuurlijk kent zij daarbij nog niet de juiste grenzen. Zo brengt een vriendin van de familie voor de kinderen een grote doos zoetigheden. Ieder kind neemt zijn deel. Dan wordt de doos met de rest van de snoep en de pralinen in de woonkamer op de piano gezet. Daar is de doos met snoep plots verdwenen. Wie heeft ze genomen? Het onderzoek wijst uit dat Maria de dader is: “Mama, men heeft ons in het klooster gezegd dat wij voor de kerstboom van de arme kinderen speelgoed en snoep moeten brengen.

Ik dacht: omdat wij zoveel snoep hebben, kan ik de doos met snoep mee naar Sion nemen (naar de kloosterschool)”. Men wijst Maria terecht, en zij verontschuldigt zich.

Twee kleine opstellen van Maria

Ontroerend is het gebed dat Maria heeft opgesteld en in haar gebedenboek houdt:

*“Mijn God, ik dank U,
omdat ik nog niet ziek werd,
omdat ik een klein broertje heb gekregen,
omdat ik dikwijls te Communie kan gaan,
omdat ik goede ouders heb,
omdat wij een grote familie hebben,
omdat ik naar zo 'n goede school kan gaan”.*

Wanneer zij acht jaar is maakt zij voor de school het opstel:

“Waarom ik Jezus bemin?”

Met grote letters schrijft Maria in haar boekje:

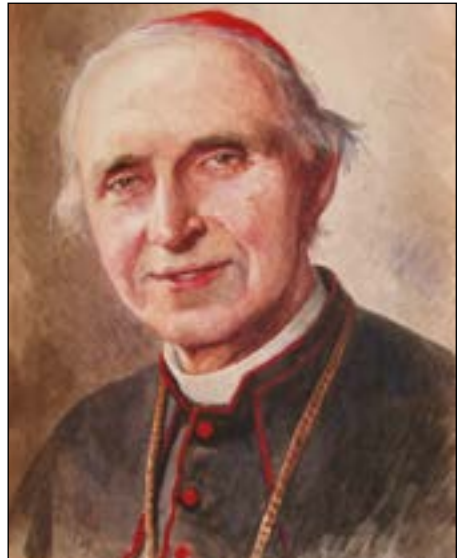
*“Ik bemin Jezus,
omdat Hij in een kribbe lag,
omdat Hij aan het kruis stierf om ons te redden,
omdat Hij mij zo 'n goede ouders en hartelijke broers en zussen geeft,
omdat Hij zo 'n mooie natuur schiepte,
omdat Hij de kleine vogeltjes heeft geschapen die zo mooi zingen,
omdat Hij mij zoveel schone zaken geeft,
omdat Hij mij in een goede school toevertrouwt aan heel goede leraren”.*

Heilig Vormsel en ziekte

Op 12 juni 1921 wordt Maria gevormd door Kardinaal Mercier. De Heilige Geest geeft haar kracht om alles te kunnen dragen, wat zij spoedig zal ervaren.

Tot hertoe is het leven van Maria als een stralende zon. Zij heeft geen zorgen, wordt geliefd en trouw beschermd door haar ouders en door de leraressen. Geen schaduw op haar levensweg! Maar zo blijft het niet. Dat fris en gezond kind wordt plots ziek. Op de morgen van 21 juni 1923 treedt een hevige artritis op. De koorts stijgt snel en ook de pijn neemt toe. Grote verslagenheid zowel in de familie als bij de zusters in het Sion-klooster.

Voor Maria wordt dit lijden een apostolaat. Haar opa langs moederskant gaat al sinds twintig jaar niet

Kardinaal Mercier

meer naar de kerk en ontvangt dus geen Heilige Sacramenten. Maria laat, sinds de dag van haar Eerste Communie, geen dag voorbijgaan zonder te bidden voor de bekering van haar opa. Het vrome kind vindt verhooring. Door de genade verslagen zal haar opa zich bekeren.

Op 25 mei treedt voor het eerst levensgevaar op. Maria ontvangt met ontroerende aandacht het Heilig Sacrament van de Ziekenzalving. Door de pijnen verlamd, ligt zij op haar bed. Zij heeft de armen uitgestrekt in kruisvorm. Zij kan zich niet meer bewegen. Na het toedienen van het sacrament vraagt haar mama: "Mijn lief kind, wil jij naar de Hemel gaan? Of wil jij opnieuw gezond worden?" Maria geeft het mooie antwoord: "*Wat Jezus wil!*" Dit antwoord herhaalt zij wanneer de pijn groter wordt.

De overgave van de kleine zieke is bewonderenswaardig. Op een nacht lijdt zij bijzonder veel pijn en vraagt: "*O mama, waarom moet men in de nacht meer lijden dan tijdens de dag?*" Haar mama legt het haar uit: "Omdat de talrijkste en afschuwelijkste zonden gewoonlijk 's nachts begaan worden. Daarom vermeerderen de monniken en zusters in de nacht hun gebeden. Zo ook moeten kinderen hun lijden in de nacht aan de lieve God opofferen, om Zijn gerechtigheid te bedaren".

Maria denkt er even over na en zegt dan: "*Ik versta het; ik wil graag lijden opdat de zondaars naar de Hemel kunnen gaan*". In de korte rustpauzen leest haar mama de brave patiënt voor over het leven van de Heilige Theresia van het Kind Jezus.

Maria luistert ademloos. Haar mama denkt dat zij nu en dan even moet ophouden met lezen, omdat het voor Maria te vermoeiend is. Ook denkt zij dat het kind nog niet alles verstaat. Maria vraagt plots heel levendig:

"Alstublieft mama, lees toch verder! Ik versta alles". Bij het voorlezen denkt de moeder vaak aan een wonderbare genezing op voorspraak van de Heilige Theresia: "Zeg eens Maria," vraagt haar mama, wanneer het lijkt of er in de gezondheidstoestand een kleine verbetering optreedt, "jij moet nu toch voelen dat je opnieuw gezond wordt?" Maria antwoordt: "*Ik weet het niet, mama. Het zal zo zijn zoals Jezus het wil*".

In de schijnbaar zeer rustige omgeving ligt een groot offer verborgen. Op een keer krijgt Maria een prent in de handen waarop spelende kinderen te zien zijn. Spontaan komt in haar ziel het pijnlijk gevoel: "*O mama, spelen, lopen!*" "Misschien kan je binnenkort wel opnieuw met de andere kinderen spelen en lopen," troost de moeder. – "*Hoe graag zou ik dat willen,*" zegt Maria. En zij vervolgt: "*Maar als Jezus liever heeft dat ik in bed lig, dan is dat ook goed*".

Er treedt een kleine verbetering op. Men brengt het kind wederom naar de villa van haar opa. Allen zijn ervan overtuigd dat Maria beter wordt. Alleen haar opa zegt ernstig: "Dat kind komt naar hier om te sterven".

De Hemel

Maria haar gezondheidstoestand wordt beter. Zij kan weer opstaan en

kan zelfs een kleine wandeling maken. Maar, dit is slechts een rustpauze op de kruisweg. De hartproblemen melden zich terug aan. Op 28 november 1923 gelooft de arts dat haar einde nabij is. De moeder wil haar dochtertje op de dood voorbereiden. Maar Maria is haar voor: *“Mama, ik weet dat ik zeer ziek ben”*. De moeder knielt neer aan het ziekbed. Plots wordt het gelaat van de zieke wonderlijk mooi: *“Mama,”* roept zij. *“Ik zie de Hemel.”* *“Wat heb je dan gezien, lief kind?”*

“O dat kan ik niet zeggen – Ik mag naar de Hemel gaan.”

Maria blijft in het landhuis tot 23 december. Dan brengt men haar naar de stad Antwerpen terug. Op 8 januari 1924 komt er een zware terugval.

Mevrouw Vanderlinden waakt de gehele nacht bij Maria. Het kind kan wegens het voortdurend hoesten niet rusten. Op de morgen die volgt begint de doodsstrijd. *“O mama, ik voel me in een vreemde stemming, zoals het nog nooit geweest is. – Ik geloof dat ik vandaag naar de Hemel ga. – Snel een priester! – Waar is papa?”* Na een tijdje zegt zij: *“Kom, Jezus! – Hij weet niet hoezeer ik lijd – Jezus, ik neem alles aan. – Laat me niet zolang lijden! – Lieve Jezus, kom snel!”*

De pijnen verdubbelen zich. Maria heeft veel dorst. Altijd dichter nadert de dood. Zij bundelt haar laatste krachten samen, strekt de armen uit en roept: *“Jezuskind, kom snel! – Jezus – Maria – Jozef! – Ik bemin U meer dan alles op aarde”*. Dan stijgt haar reine ziel naar de Hemel. Het is 10 januari 1924.

Maria heeft de Heilige Theresia van Lisieux op een bijzondere wijze bemind en vereerd. Haar leven gelijkt op het leven van deze heilige, en ook haar dood is nog een uitdrukking van liefde, zoals bij de heiligen.

*Uit: Kinderen van God, deel 2; vertaling, uitgave en bestelling
Foyer Marthe Robin vzw, Kapelsesteenweg 208, 2930 Brasschaat, België,
tel. 0032 (0)3 645 14 67, e-mail: foyer.marthe.robins@skynet.be*

Juffrouw Elly

Puntje

Luister eens, de Puntjes voor september en oktober zijn:

September: Ik toon me tegenover allen beleefd!

Oktober: Ik bid dagelijks het volledige Rozenhoedje!

Beste Kruisvaarders,

Wij kijken met grote vreugde en dankbaarheid terug op ons zomerkamp te Croy (NL). Het was een mooie tijd. Wij hebben als leden van de Eucharistische Kruistocht het geluk gehad dagelijks de H. Mis bij te mogen wonen, te communiceren en te luisteren naar verhalen over de Romeinse vervolgingen en de martelaren. Dat sterkte ons geloof en onze ijver! We waren talrijk aanwezig op het kamp en speelden samen blij in Gods natuur. De kampleiding had tal van leuke en avontuurlijke spelen en tochten voorbereid. Danken we God, de gastheer, onze ouders en onze weldoeners voor dit alles. Vergeten we de aangeleerde lessen niet! Onderhouden we de gemaakte vriendschappen.

Beste Kruisvaarders, inmiddels zitten velen onder jullie terug op de schoolbanken. Dat is een heel andere wereld dan thuis, in de kerk of op zomerkamp. We merken dat de andere kinderen vaak een andere geest bezitten, namelijk deze van de wereld. Laten we er ons niet door aansteken! Behouden we onze goede katholieke geest! Ja, laten

we ons niet negatief beïnvloeden, maar helpen wij hen om betere mensen te worden. Zijn we apostelen! Het puntje van september kan daarbij helpen.

Er bestaat een spreekwoord dat luidt: *“Met de hoed in de hand, komt men door het ganse land”*. Vroeger bestond het gebruik dat een man zijn hoed afnam wanneer hij iemands huis binnenging of iemand op straat begroette. Dat was een teken van beleefdheid en daardoor verwierf men respect. Personen zullen zich welwillender tonen indien men hen vriendelijk aanspreekt en met goede manieren omringt. Niet enkel een spreekwoord, maar ook de H. Schrift spooft ons aan ons te gedragen

“op een wijze die het Evangelie van Christus waardig is”. (Fil. 1, 27)

Het puntje van september is: “*ik toon me tegenover allen beleefd!*” Wat beleefdheid is, hebben jullie zeker van jullie ouders geleerd en door hun voorbeeld ook gezien. Brengen we echter toch enkele van deze beleefdheidspuntjes in herinnering.

Iemand groeten is beleefd. We lezen in de H. Schrift dat de moeder van de profeet Samuël hoogstwaarschijnlijk haar zoon had geleerd voor de hogepriester Eli te buigen – dus beleefd te groeten, aler God te dienen in de tabernakel-tent. Het kan niet zijn, beste Kruisvaarders, dat wij elkaar niet groeten. Er bestaan echter personen die door anderen lijken heen te kijken alsof ze er niet zijn – alsof ze niet bestaan. Misschien hebben wij dit ook al ervaren en dat is niet leuk. Wanneer wij als Kruisvaarders een ruimte binnenkomen, laat ons dan allen groeten met ‘dag meneer’, ‘dag mevrouw’, ‘dag pater’, etc. Het is altijd mooi om een groet met een glimlach te ontvangen. Ook wanneer we overigens van een persoon weggaan, dienen we vriendelijk en beleefd te groeten. Het is niet mooi dat iemand moet vaststellen: ‘ah, persoon X of Y is gewoon stil weggegaan’.

Ook de drie belangrijke woorden ‘**dank u wel**’, ‘**alstublieft**’ en ‘**sorry**’ gebruiken, zijn een teken van een beleefd kind. Over de dankbaarheid hebben we reeds in het verleden gesproken. Dankbaarheid is de erkentelijkheid tegenover iemand die ons goed doet. Indien we dit niet uitdrukken en alles

als vanzelfsprekend beschouwen, zijn we onbeleefd. Beste Kruisvaarders, iemand bedanken is zeer mooi. Dit echter niet doen, is pijnlijk voor onze weldoeners. Dank u wel overigens aan de Kruisvaarders die een bedankje geschreven hebben na het zomerkamp!

Ook iets netjes en beleefd afgeven aan iemand met een ‘alstublieft’, geeft een goede indruk. Evenzo is het passend ons te excuseren indien we per ongeluk iemand aanstoten, op iemands voet staan of indien we iemand op een of andere manier niet passend hebben behandeld. Men kan niet zomaar van de situatie weglopen. Dat kan echt ergerlijk zijn.

Aan tafel zijn er ook bepaalde tekenen van beleefdheid: bijvoorbeeld pas beginnen met eten indien iedereen zijn portie heeft ontvangen of genomen; niet over tafel heen grijpen, indien men een bepaald object wenst te gebruiken, maar dit vragen; niet met volle mond spreken; niet schrokken of geen geluiden maken bij het kauwen; geen mobieltje (gsm) tijdens de maaltijden gebruiken; niet gulzig zijn; ... Het is ook beleefd anderen te bedienen en tot het einde van de maaltijd lichamelijk stil aan tafel te zitten en zich met de aanwezigen in een vreugdevol gesprek te onderhouden.

Indien **iemand ons aanspreekt**, is het beleefd als we blijven staan en niet gewoon doorwandelen. Maak oogcontact met de persoon met wie je spreekt. Dat is respectvol. Het is ook onbeleefd uit enthousiasme of ongeduld sprekende personen te onderbreken of niet te laten uitpraten. Wachten we onze beurt af.

Een beleefd kind houdt ook **de deur** open indien iemand na hem een gebouw wil binnengaan of verlaten. Wij gaan ook niet zomaar een ruimte binnen, maar kloppen zachtjes aan de deur en wachten op toestemming om de kamer te betreden.

Een ander puntje van beleefdheid is zich aan de **afgesproken tijden** te houden, dus stipt aanwezig te zijn op het tijdstip van afspraak – niet veel te vroeg maar ook zeker niet te laat. Anderen zonder grondige reden laten wachten, is geen teken van respect.

Anderen personen een handje toesteken en **behulpzaam zijn** is ook een teken van een welopgevoed kind. Wanneer wij onze ogen openhouden, zullen wij tal van gelegenheden opmerken om de hulpvaardigheid te beoefenen. Wachten

we niet tot men ons iets vraagt. Wezen we voorkomend en attent!

Beste Kruisvaarders, dit zijn slechts enkele puntjes die we als beleefde kinderen moeten beoefenen. Beleefdheid zal ons sterken in zelfdiscipline en ons later als volwassene in staat stellen om beter met anderen om te gaan. We zullen hierdoor sneller vrienden maken en door onze toekomstige werkgevers gewaardeerd worden.

Zijn we dus bijzonder in de maand september ‘apostelen van de beleefdheid’. Dit behoort tot de deugd van de naastenliefde en is dus zeer aangenaam aan onze Heiland en verdienstelijk voor de Hemel! Wanneer we een dag beleefd hebben doorgebracht, mag je dit in de Schatkist aantekenen!

Het puntje van de **maand oktober** is: dagelijks het volledige Rozenhoedje bidden. Beste Kruisvaarders, vijf tientjes per dag is geen onoverkomelijke zaak! De duivel fluistert ons het tegenovergestelde in. Hoelang duren die vijf tientjes eigenlijk? Een 20-tal minuutjes? Zeker dus niet te lang, indien we deze vergelijken met de tijd die we

graag vrijmaken om te spelen of ons te ontspannen. Zeker in deze tijd van geloofsafval en zonde moeten we meer bidden!

Overal waar O.L. Vrouw verschijnt, draagt ze de Rozenkrans bij zich. Geen snoertje van een of twee tientjes! Starten we in de maand oktober met de goede gewoonte samen met het gehele gezin – jong en oud – het volledige Rozenhoedje te bidden. Vijf tientjes! Zijn we werkelijk katholieke jongens en meisjes! Volledig en niet gedeeltelijk. Zetten we ons in en bidden we ook met aandacht en in gepaste houding: niet zittend of hangend. Wij spreken met God en met O.L. Vrouw! Wij zijn op audiëntie bij de Koning der koningen! Bidden we aandachtig en geknield (tenminste in het begin) voor een mooie beeltenis van de Moeder Gods.

H. Dominicus onvangt de Rozenkrans

Wie in oktober het hele Rozenhoedje heeft gebeden, mag het Puntje op de Schatkist aankruisen.

Beste Kruisvaarders, goede moed. We hebben in september en oktober twee puntjes die echt bij ons passen!

Pater Matthias De Clercq
EK-Kruisridder

Schatkisten

Hoe vol waren de Schatkisten van juni en juli?

	<i>juni</i>	<i>juli</i>
Aantal Schatkisten:	14	4
Dagelijkse Toewijding	395	70
H. Mis	106	33
H. Communie	92	33
Geestelijke Communie	378	101
Offers	510	172
Tientjes	1.565	454
Bezoek aan het Allerheiligste	59	17
Meditatie	129	56
Goed Voorbeeld	485	54
Puntje	350	55

De Geschiedenis van de Kerk

Pastoor W. Nolet

De nieuwe tijd

Febronianisme en Jozefinisme

Ook in andere landen doen zich dergelijke stromingen voor (zoals het Gallicanisme, zie vorig nummer). In de Oostenrijkse landen regeerde van 1740 - 1780 Maria Theresia, voortreffelijk vorstin en voortreffelijke christin. Toch hield zij zich niet vrij van de dwaling, die in haar dagen verspreid werd door het boek van een wijbisschop van Trier, die schreef onder de schuilnaam Febronius. In dit boek verdedigde hij het Conciliarisme (opvatting dat een concilie, als vergadering van de bisschoppen, boven de paus staat) en gaf hij aan de vorsten grote invloed op de loop van de kerkelijke zaken. Paus Clemens XIII veroordeelde het boek in 1764, maar het kreeg niettemin een grote invloed, niet alleen in de Duitse landen, maar ook in Frankrijk, Spanje, Portugal en Nederland. Ver schil-

lende maatregelen van Maria Theresia kwamen de vrijheid van de Kerk te na: het beheer van de kerkelijke goederen werd onder staatstoezicht gesteld, keizerlijke decreten regelden de voorwaarden voor de intrede in kloosters. Haar zoon Jozef II (1780 - 1790) ging veel verder op die weg en poogde door allerlei maatregelen, die diep ingrepen in de allereigenste rechten van de Kerk, Oostenrijk en zijn andere landen van Rome los te maken. Paus Pius VI (1775 - 1799) ondernam in 1782 de lange reis naar Wenen, ten einde de keizer tot andere gedachten te brengen. De reis van de paus was een triomftocht, die duidelijk bewees, hoe groot het pauselijk aanzien onder het volk was, maar in Wenen bereikte hij zijn doel niet. Voor het algemeen verzet, dat het sterkst was in de Zuidelijke Nederlanden, moest de keizer op het eind van zijn leven echter wijken.

Maria Theresia

Paus Clemens XIII

Jozef II

Pius VI

Datzelfde Febronianisme bracht de bisschoppen van Mainz, Keulen, Trier en Salzburg ertoe, in 1786 een verklaring af te leggen te Ems, die de strekking had de paus uit het kerkbestuur uit te schakelen en de bisschoppen onafhankelijk te maken in hun gebied; dat heet: Episcopalisme. Ook hier mislukte het pogen door de tegenwerking van de meeste bisschoppen en het gelovige volk.

In Italië vinden we een uiting van dezelfde geest op de synode, die in 1786 te Pistoja in Toskane gehouden werd onder leiding van bisschop Ricci, maar juist als in de Rijnprovincie, wilden de andere bisschoppen van deze dwalingen niet weten.

Strijd over de Genadeleer

Liggen deze moeilijkheden meer op het terrein van de kerkelijke tucht, inzake het dogma waren de moeilijkheden niet minder. Die blijven zich bewegen op het gebied van de genadeleer. Het is ook een zeer moeilijke vraag, hoe Gods genade, dat is dus God zelf, met de mens samenwerkt in alle handelingen, die dienstig zijn ter zaligheid (dat is dus in alle christelijke handelingen), en hoe toch de mens zijn eigen werkzaamheid en vrijheid behoudt. Dat dit het geval is, leert het Concilie van Trente. Maar hoe dit kan zijn, en feitelijk is, is een diep mysterie. Over dit mysterie mag de mens nadenken en pogen er enige klaarheid in te brengen, mits hij zich in die beschouwingen strikt houdt binnen de grenzen van Gods

Openbaring, zoals die door de H. Kerk wordt voorgesteld. Nu waren er sinds de helft van de 16e eeuw katholieke theologen, die feitelijk die grenzen overschreden. De eerste was een beroemd professor van Leuven, Michael Bajus (†1589). Hij onderwierp zich aan het oordeel van de Kerk, dat Pius V in 1567 uitsprak. Hem treft dus geen blaam, maar aan de Leuvense universiteit bleef de dwaling voortbestaan. De grondfout in de studie was eigenlijk, dat men het gezag van de oude Kerkvaders, op zich zeer eerbiedwaardig, stelde boven het gezag van de levende Kerk, die de Openbaring Gods draagt en verkondigt. Zo meende men, dat de resultaten van de studie van de kerkelijke oudheid (of wat men voor vaststaande resultaten hield) tegenover het kerkelijk leergezag mochten gesteld worden.

Bajus

Jaarprogramma 2022

Wanneer?	Waar?	Wat?	
van t/m			
02-09	04-09	Dilsen-Stokkem (B)	Gezinsweekend
17-09		Bonheiden (B)	Sportdag van de Traditie
24-09		Utrecht	Derde Orde FSSPX, bedevaart
01-10		Banneux	Bedevaart District Benelux
09-10		Leiden	Patroonsfeest
10-10	15-10	Antwerpen	Mariale Retraite (gemengd)
22-10		Gerwen	Aanbiddingsdag
29-10		nader te bepalen	Derde Orde FSSPX
13-11		Utrecht	Patroonsfeest
19-11		Antwerpen	M.I.
20-11		Gerwen	Patroonsfeest
20-11		Leiden	Koordag i.v.m. H. Cecilia
27-11		Gerw./Lei./ Utr.	Adventsbezinning (+ Derde Orde + M.I.)

Onze Overledenen

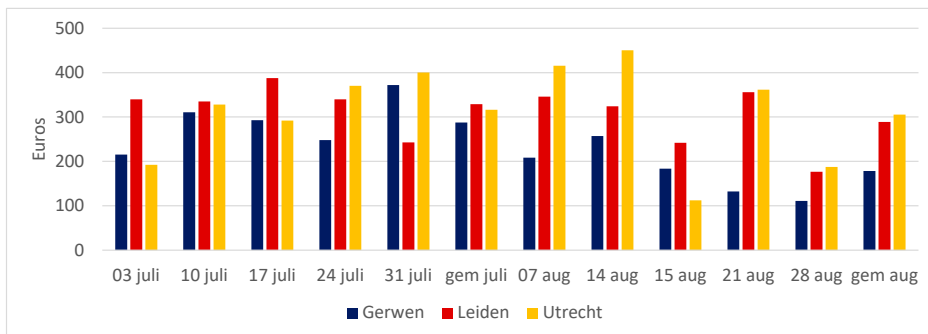
Mej.	J.H.M.	Alders	Haarlem	01	09	1998
Hr.	Th. M.	Sluimer	Vleuten	08	09	2019
Mevr.	M.J.	Palm	Arnhem	10	09	1999
Hr.	L.	Weusten	Sittard	14	09	1990
Mevr.	A.P.M.	Jansen-Huurdeman	Nuenen	14	09	2004
Hr.	J.C.	Poll	Leerdam	14	09	2005
Mevr.	W.	Donkers-van Stiphout	Gerwen	19	09	1999
Mevr.	A.G.M.	Pelgrom-van Leeuwen	Middenbeemster	20	09	2014
Mevr.	F.A.	Sas-Brabander	Den Haag	24	09	2006
Hr.	P.B.	Zegers	Purmerend	25	09	2005
Mevr.	E.I.L.M.	Gadiot-Regout	Vaesrade	28	09	2009
Hr.	J.H.	de Heisakkers	Eindhoven	01	10	1995
Mevr.	J.C.M.	van Doeveren	Delft	05	10	2007
Mevr.	E.M.	van Os-van Leeuwen	Groesbeek	05	10	2011
Hr.	F.J.	Pelgrom	Amsterdam	09	10	1990
Hr.	Ch.	Manders	Den Haag	11	10	2011
Hr.	H.C.	de Vreede	Nootdorp	11	10	2013
Mevr.	M.G.	Nutters-von Hombracht	Den Haag	18	10	2019
Mevr.	E.E.M.	Nikkelen-Braudigom	Haarlem	22	10	2004
Mevr.	W.M.	Bruines-Dona	Amsterdam	22	10	2005
Mej.	J.T.H.	Willems	Nijmegen	24	10	1999
Mevr.	A.	Hennekes	Arnhem	27	10	2004
Hr.	M.J.	van Haren	Nijmegen	27	10	2012
Mej.	H.T.H.	Pepels	Stein	31	10	2005

Antwerpen

10-15 Oktober Mariale Retraite
(gemengd)

Collecten in de maanden juli en augustus 2022

ZATERDAG

17/09

SPORTDAG

FSSPX-BENELUX

➤ 10U 30

VOETBALTOERNOOI

Inschrijving - 20€ per team - vóór 4/09
via bonheidenfsspx.be (Lunch mogelijk voor 3€)

➤ 14U VOLLEYBAL EN BASKETBAL

➤ 15U KINDERVOETBAL

➤ 18U 30 AVONDETEN

6€ per volwassene - 3€ per kind
Huisgemaakte desserts zijn welkom

➤ 20U

Gezellig samenzijn rond een kampvuur

SPORTCENTRUM "BERENTRODE"
GROTE DOELSTRAAT 1
3800 BONHEIDEN
bonheidenfsspx.be
bonheiden_fsspx@gmail.com

BEDEVAART NAAR **BANNEUX** ZATERDAG, 1 OKTOBER 2022

9u00: Rozenkransomwegang
Verschijningskapel

10u30: Gezongen H. Mis
Kerk "Maagd der Armen" - Biechtgelegenheid

12u30: Picknick of warme maaltijd
Hospitaliteit "Notre Dame"
Soep + koffie - C5
Warme maaltijd* - volwassen €20 / kind €12 euro (< 12 jaar)

14u00: Vertrek naar Tancremont (5 km)
Sint-Franciscuskapel

16u15: Aanbidding van het H. Kruis te Tancremont

*Koningin
van de
vrede*

Bus* : vertrek om 7u00 aan Sint Jozefkerk - €12/per.

Reservatie voor 15 september voor de bus en maaltijd* en info :
bruxelles.pelerinage@fsspx.be - 0472/37.13.69 - C. Windels

Om de bedevaart te steunen : IBAN BE43 0016 4233 6201 - VZW Plus X

www.fsspx.be

Kalender Gerwen

September

do.	1	17.30	Lof	Eerste donderdag v.d. maand, Votiefmis
		18.30	H. Mis	O.H.J.Chr. Hogepriester (3 ^e kl.); ged. H. Egidius, abt; ged. HH. Twaalf Gebroeders, mart.
vr.	2	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart
		18.30	H. Mis	v. Jezus (3 ^e kl.); ged. H. Stefanus, koning en bel. (3 ^e kl.)
za.	3	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand; H. Pius X, paus en bel. (1^e kl.); patroon van onze Priesterbroederschap; geen aanbidding
zo.	4	10.30	Hoogmis	Plechtige viering v.h. Feest v.d. H. Pius X, paus en bel. (1^e kl.), patroon van onze Priesterbroederschap; ged. 13^e zondag na Pinksteren; <i>kinderzegen</i>
ma.	5	18.30	H. Mis	H. Laurentius Justinianus, biss. en bel. (3 ^e kl.)
di.	6	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
wo.	7	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
do.	8	17.30	Lof	Geboorte v.d. H. Maagd Maria (2 ^e kl.); ged. H. Hadrianus, mart.
		18.30	H. Mis	
vr.	9	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Gorgonius, mart.
za.	10	9.00	H. Mis	H. Nicolaas v. Tolentino, bel. (3 ^e kl.)
		10.30	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	11	10.30	Hoogmis	14^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
ma.	12	18.30	H. Mis	Feest v.d. H. Naam v. Maria (3 ^e kl.)
di.	13	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
wo.	14	7.15	H. Mis	Kruisverheffing (2 ^e kl.)
do.	15	17.30	Lof	Feest v. O.L.-Vrouw-van-Zeven-Smarten (1^e kl.), feestdag v.d. zusters v.d. FSSPX
		18.30	H. Mis	
vr.	16	7.15	H. Mis	HH. Cornelius, paus, en Cyprianus, biss., mart. (3 ^e kl.); ged. HH. Euphemia, Lucia en Gemini-anus, mart.
za.	17	9.00	H. Mis	H. Lambertus, biss. en mart (3 ^e kl.; bisdom 's Hertogenbosch); ged. HH. Kruiswonden v.d. H. Franciscus, bel.
		10.30	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	18	10.30	Hoogmis	15^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
ma.	19	18.30	H. Mis	HH. Januarius, biss., en gez., mart. (3 ^e kl.)
di.	20	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. HH. Eustachius en gez., mart.

wo.	21	7.15	H. Mis	H. Mattheüs, apostel en evangelist (2 ^e kl.); ged. Quatertemperdag
do.	22	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	H. Thomas v. Villanova, biss. en bel. (3 ^e kl.)
vr.	23	7.15	H. Mis	Quatertemperdag (2 ^e kl.); ged. H. Linus, paus en mart.; <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
za.	24	9.00	H. Mis	Quatertemperdag (2 ^e kl.); ged. O.-L.-Vrouw-tot-vrijkoping-van-de-slaven; <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
		10.30	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	25	10.30	Hoogmis	16^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
ma.	26	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. HH. Cyprianus en Justina, mart.
di.	27	18.30	H. Mis	HH. Cosmas en Damianus, mart. (3 ^e kl.)
wo.	28	7.15	H. Mis	H. Wenceslaus, hertog en mart. (3 ^e kl.)
do.	29	17.30	Lof	Wijding v.d. basiliek v.d. H. Aartsengel Michaël (1^e kl.); feestdag v.d. broeders v.d. FSSPX
		18.30	H. Mis	
vr.	30	7.15	H. Mis	H. Hiëronymus, bel. en kerkl. (3 ^e kl.)

Oktober

Rozenkransmaand

za.	1	6.30	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Remigius, biss. en bel.
		7.45	Vertrek	Bedevaart naar Banneux
zo.	2	10.30	Hoogmis	Feest O.L. Vrouw v.d. H. Rozenkrans (2^e kl.); ged. 17^e zondag na Pinksteren; <i>kinderzegen</i>
ma.	3	18.30	H. Mis	H. Theresia-van-het-Kind-Jezus, maagd (3 ^e kl.)
di.	4	18.30	H. Mis	H. Franciscus van Assisi (3 ^e kl.)
wo.	5	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. HH. Placidus en gez., mart.
do.	6	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	H. Bruno, bel. (3 ^e kl.)
vr.	7	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand; Feest v. O.L. Vrouw v.d. H. Rozenkrans (2 ^e kl.); ged. H. Marcus, paus en bel.
		18.30	H. Mis	
za.	8	9.00	H. Mis	H. Brigitta van Zweden, weduwe (3 ^e kl.); ged. HH. Sergius, Bacchus, Marcellus en Apulejus, mart.
		10.30	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>

zo. 9	10.30	Hoogmis	18^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
ma. 10	18.30	H. Mis	H. Franciscus Borgia, bel. (3 ^e kl.)
di. 11	18.30	H. Mis	Feest v.h. Moederschap v.d. H. Maagd Maria (2 ^e kl.)
wo. 12	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
do. 13	17.30	Lof	
	18.30	H. Mis	H. Eduardus, koning en bel. (3 ^e kl.)
vr. 14	-----	geen H. Mis	H. Callixtus I, paus en mart. (3 ^e kl.)
za. 15	-----	geen H. Mis	H. Theresia v. Avila, maagd (3 ^e kl.)
zo. 16	10.30	Hoogmis	Kerkwijdingsfeest v.d. kerken, wier wijdingsfeest niet bekend is (1^e kl.; bisdom 's Hertogenbosch) (19^e zondag na Pinksteren)
ma. 17	18.30	H. Mis	H. Margaretha Maria Alacoque, maagd (3 ^e kl.)
di. 18	18.30	H. Mis	H. Lucas, evangelist (2 ^e kl.)
wo. 19	7.15	H. Mis	H. Petrus van Alcantara, bel. (3 ^e kl.)
do. 20	17.30	Lof	
	18.30	H. Mis	H. Johannes van Kenty, bel. (3 ^e kl.)
vr. 21	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Hilarion, abt, en HH. Ursula en gezellinnen, maagden en mart.
za. 22	9.00	H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.)
			<i>Aanbiddingsdag!</i>
	10.00		<i>uitstelling en 1^e Rozenhoedje</i>
	13.00		<i>2^e Rozenhoedje</i>
	15.00		<i>Kruisweg</i>
	17.00		<i>3^e Rozenhoedje</i>
	17.45		<i>sluiting met Sacramentele Zegen</i>
zo. 23	10.30	Hoogmis	20^e zondag na Pinksteren (2^e kl.); ged. Uitbreiding v.h. Geloof; Missiezondag; tweede collecte voor de missies
ma. 24	18.30	H. Mis	H. Rafaël, aartsengel (3 ^e kl.)
di. 25	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. HH. Chrysanthus en Daria, mart.
wo. 26	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Evaristus, paus en mart.
do. 27	17.30	Lof	
	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
vr. 28	7.15	H. Mis	HH. Simon en Judas, apostelen (2 ^e kl.)
za. 29	9.00	H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.)
zo. 30	10.30	Hoogmis	Feest v. Christus Koning (1^e kl.) (21^e zondag na Pinksteren); na de Mis: Lof met toewijding v.d. wereld aan het H. Hart v. Jezus
ma. 31	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)

November

di.	1	19.00	Hoogmis	Allerheiligen (1 ^e kl.); verplichte feestdag
wo.	2	10.30	Requiem (2)	Allerzielen (1 ^e kl.)
		aansl.	Requiem (3)	
		<u>19.00</u>	gezongen Requiem (1)	

Activiteiten in Gerwen

Catechismusonderricht kinderen:

Zaterdag 10, 17 en 24 sept. en 8 okt. (van 10.30-12.00 uur)

J.K.I.-bijeenkomst: 11 sept.

Katholieke Mannenavond: nader aan te kondigen

E.K.-bijeenkomst: 18 sept.

Geloofsverdieping volwassenen: nader aan te kondigen

Aanbiddingsdag Gerwen: zaterdag 22 okt.

Gebedsinitiatief: na de Hoogmis op de eerste zondag van de maand

- Heren: 1. bekeringen en 2. heiliging van het familieleven

- Dames: 3. roepingen

Kalender Leiden

September

vr.	2	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart
		18.30	H. Mis	v. Jezus (3 ^e kl.); ged. H. Stefanus, koning en bel. (3 ^e kl.)
za.	3	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand; H. Pius X, paus en bel. (1^e kl.); patroon van onze Priesterbroederschap; daarna uitstelling tot 13.00 uur
zo.	4	10.30	Hoogmis	Plechtige viering v.h. Feest v.d. H. Pius X, paus en bel. (1^e kl.), patroon van onze Priesterbroederschap; ged. 13^e zondag na Pinksteren; kinderzegen
vr.	9	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Gorgonius, mart.
za.	10	9.00	H. Mis	H. Nicolaas v. Tolentino, bel. (3 ^e kl.)
		10.20	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	11	10.30	Hoogmis	14^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)

vr.	16	-----	geen H. Mis	HH. Cornelius, paus, en Cyprianus, biss., mart. (3 ^e kl.); ged. HH. Euphemia, Lucia en Gemini-anus, mart.
za.	17	-----	geen H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.); ged. HH. Kruis-wonden v.d. H. Franciscus, bel.
zo.	18	10.30	Hoogmis	15^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
vr.	23	-----	geen H. Mis	Quaterterperdag (2 ^e kl.); ged. H. Linus, paus en mart.; <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
za.	24	-----	geen H. Mis	Quaterterperdag (2 ^e kl.); ged. O.-L.-Vrouw-tot-vrijkoping-van-de-slaven
zo.	25	10.30	Hoogmis	16^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
vr.	30	-----	geen H. Mis	H. Hiëronymus, bel. en kerkl. (3 ^e kl.)

Oktober

Rozenkransmaand

za.	1	-----	geen H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand; H. Bavo, bel. (3 ^e kl.; bisdom Rotterdam); ged. H. Remigius, biss. en bel.
zo.	2	10.30	Hoogmis	17^e zondag na Pinksteren (2^e kl.); kinderzegen
vr.	7	-----	geen H. Mis	Eerste vrijdag v.d. maand; Feest v. O.L. Vrouw v.d. H. Rozenkrans (2 ^e kl.); ged. H. Marcus, paus en bel.
za.	8	-----	geen H. Mis	H. Brigitta van Zweden, weduwe (3 ^e kl.); ged. HH. Sergius, Bacchus, Marcellus en Apulejus, mart.
zo.	9	10.30	Hoogmis	Plechtige viering v.h. Feest v. O.L. Vrouw v.d. H. Rozenkrans (1^e kl.); ged. 18^e zondag na Pinksteren; <i>Parochiefeest!</i>
vr.	14	18.30	H. Mis	H. Callixtus I, paus en mart. (3 ^e kl.)
za.	15	9.00	H. Mis	H. Theresia v. Avila, maagd (3 ^e kl.)
		10.20	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	16	10.30	Hoogmis	19^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
vr.	21	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Hilarion, abt, en HH. Ursula en gezellinnen, maagden en mart.
za.	22	9.00	H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.)
zo.	23	10.30	Hoogmis	20^e zondag na Pinksteren (2^e kl.); ged. Uitbreiding v.h. Geloof; <i>Missiezondag; tweede collecte voor de missies</i>
vr.	28	18.30	H. Mis	HH. Simon en Judas, apostelen (2 ^e kl.)
za.	29	9.00	H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.)
zo.	30	10.30	Hoogmis	Feest v. Christus Koning (1^e kl.) (21^e zondag na Pinksteren); na de Mis: Lof met toewijding v.d. wereld aan het H. Hart v. Jezus

November

di.	1	19.00 Hoogmis	Allerheiligen (1 ^e kl.); verplichte feestdag
wo.	2	10.30 Requiem (2) aansl. Requiem (3) 19.00 gezongen Requiem (1)	Allerzielen (1 ^e kl.)

Activiteiten in Leiden

Catechismusonderricht:

Zaterdag 10 sept. en 15 okt. (van 10.20-12.00 uur)

E.K.-bijeenkomsten: 11 sept. en 2 okt.

J.K.I.-bijeenkomsten: 18 sept. en 16 okt.

Geloofsverdieping volwassenen en M.I.: 12 sept. en 24 okt.

Parochiefeest: zondag 9 okt.

Gebedsinitiatief: voor roeping: na de Hoogmis op de derde zondag van de maand

Kalender Utrecht

September

vr.	2	17.30 Lof 18.30 H. Mis	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart v. Jezus (3 ^e kl.); ged. H. Stefanus, koning en bel. (3 ^e kl.)
za.	3	9.00 H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand; H. Pius X, paus en bel. (1^e kl.); patroon van onze Priesterbroederschap; daarna uitstelling tot 13.00 uur
zo.	4	10.30 Hoogmis	Plechtige viering v.h. Feest v.d. H. Pius X, paus en bel. (1^e kl.), patroon van onze Priesterbroederschap; ged. 13^e zondag na Pinksteren; kin-derzegen
vr.	9	----- geen H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Gorgonius, mart.
za.	10	----- geen H. Mis	H. Nicolaas v. Tolentino, bel. (3 ^e kl.)
zo.	11	10.30 Hoogmis	14^e zondag na Pinksteren (2^e kl.)
vr.	16	----- geen H. Mis	HH. Cornelius, paus, en Cyprianus, biss., mart. (3 ^e kl.); ged. HH. Euphemia, Lucia en Gemini-anus, mart.
za.	17	----- geen H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.); ged. HH. Kruis-wonden v.d. H. Franciscus, bel.

zo. 18	10.30	Hoogmis	15e zondag na Pinksteren (2° kl.)
vr. 23	18.30	H. Mis	Quaterterperdag (2° kl.); ged. H. Linus, paus en mart.; <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
za. 24	10.30	H. Mis	Quaterterperdag (2° kl.); ged. O.-L.-Vrouw-tot-vrijkoping-van-de-slaven; <i>bijeenkomst Derde Orde met bedevaart naar Kevelaer</i>
zo. 25	10.30	Hoogmis	16e zondag na Pinksteren (2° kl.)
vr. 30	-----	geen H. Mis	H. Hiëronymus, bel. en kerkl. (3° kl.)

Oktober

Rozenkransmaand

za. 1	-----	geen H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand; ged. H. Remigius, biss. en bel. (4° kl.)
zo. 2	10.30	Hoogmis	Feest O.L. Vrouw v.d. H. Rozenkrans (2° kl.); ged. 17° zondag na Pinksteren; <i>kinderzegen</i>
vr. 7	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand; Feest v. O.L. Vrouw v.d. H. Rozenkrans (2° kl.); ged. H. Marcus, paus en bel.
	18.30	H. Mis	
za. 8	9.00	H. Mis	H. Brigitta van Zweden, weduwe (3° kl.); ged. HH. Sergius, Bacchus, Marcellus en Apulejus, mart.
	10.30	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo. 9	10.30	Hoogmis	18° zondag na Pinksteren (2° kl.)
vr. 14	18.30	H. Mis	H. Callixtus I, paus en mart. (3° kl.)
za. 15	9.00	H. Mis	H. Theresia v. Avila, maagd (3° kl.)
	10.30	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo. 16	10.30	Hoogmis	19° zondag na Pinksteren (2° kl.)
vr. 21	18.30	H. Mis	door de week (4° kl.); ged. H. Hilarion, abt, en HH. Ursula en gezellinnen, maagden en mart.
za. 22	9.00	H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4° kl.)
zo. 23	10.30	Hoogmis	20° zondag na Pinksteren (2° kl.); ged. Uitbreiding v.h. Geloof; <i>Missiezondag; tweede collecte voor de missies</i>
vr. 28	18.30	H. Mis	HH. Simon en Judas, apostelen (2° kl.)
za. 29	9.00	H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4° kl.)
zo. 30	10.30	Hoogmis	Feest v. Christus Koning (1° kl.) (21° zondag na Pinksteren); na de Mis: Lof met toewijding v.d. wereld aan het H. Hart v. Jezus

November

di. 1	19.00	Hoogmis	Allerheiligen (1° kl.); verplichte feestdag
--------------	--------------	----------------	--

wo. 2 10.30 Requiem (2) **Allerzielen (1e kl.)**
aansl. Requiem (3)
19.00 gezongen Requiem (1)

Activiteiten in Utrecht

Open Monumentendag: zaterdag 10 sept.

J.K.I.-bijeenkomsten: 11 sept. (in Gerwen) en 9 okt.

Derde Orde-bijeenkomst: 24 sept. met bedevaart naar Kevelaer

Bespreking missaal (voor allen): 2 okt. 13.00 uur

Catechismusonderricht kinderen: 8 en 15 okt. (van 9.30-10.30 uur)

Geloofsverdieping jeugd: 16, 23 en 30 okt.

Onze adressen in Nederland

Gerwen

Leiden

Utrecht

Oude St. Clemenskerk

Heuvel 21
5674 RR Nuenen
Telefoon

+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 66

Kapel O.L.V. van de
Rozenkrans

Sumatrastraat 197
2315 BD Leiden

Telefoon
+31(0)71 782 05 05 of
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 69

St. Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21
3512 GS Utrecht

Telefoon
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 71

Telefoontijden: maandag t/m zaterdag 09.30-12.00 en 14.00-17.30 uur.
In noodgevallen staan wij u vanzelfsprekend ook buiten deze tijden ter beschikking. Bovendien kunt u altijd een bericht op ons antwoordapparaat achterlaten of per e-mail met ons in contact treden.

E-mail adressen van de priesters

Pater C. de Beer: c.debeer@fsspx.email

Pater K. Huysegems: p.huysegems@googlemail.com

Pater M. De Clercq: m.declercq@fsspx.email

**Steun het
Informatie-
blad!**

Bankrekening

Stichting St. Jozef Nuenen
Heuvel 23

5674 RR Nuenen

IBAN: NL11 INGB 0003 9907 90

BIC: INGBNL2A

Kerkrade

(Duitstalig)

Kerk St. Maria ter Engelen
Pannesheiderstraat 71
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Telefoon +31 (0)45 567 13 97

Op zondag Hoogmis om 9.30 uur

De erediensten worden verzorgd
door de priesters van de
Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295
D-45356 Essen
Telefoon +49 (0) 20 166 49 22

District Benelux

*Brussel (Namen, Quiévrain en
Luxemburg)*

Christus Koning Priorij
Eendrachtstraat 37
1050 Brussel
Telefoon +32 (0)2 550 00 20

St. Jozefkerk
Frère - Orban Square
1040 Brussel
Telefoon +32 (0)474 860 755
H. Mis

- zon- en feestdagen 8.00 uur
10.00 uur
- ma. t/m za. 18.00 uur

Antwerpen

Priorij van het Allerheiligste Sacrament
Hemelstraat 21-23
2018 Antwerpen
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 7.30 uur
10.00 uur
- ma., di. 7.00 uur
- wo, za. 7.30 uur
- do., vr. 18.30 uur

Gent

Sint-Amanduskapel
Kortrijksesteenweg 139
9000 Gent
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 10.00 uur

Colofon

Uitgever

Priesterbroederschap St. Pius X

Redactie

Pater C. de Beer
Priorij St. Clemens
Heuvel 23
5674 RR Nuenen
Telefoon +31 (0)40 283 45 05

Kopijsluiting IB 334

Vrijdag 14 oktober 2022

Giften ter ondersteuning

Uw giften ter ondersteuning van ons werk zijn zeer welkom: ze vormen de enige financiële steun voor het apostolaat van de Priesterbroederschap St. Pius X in Nederland. Voor uw overschrijving kunt u gebruik maken van

- internetbankieren,
- een automatische machtiging, of
- een eenmalige overschrijving.

U vindt ons ook op internet

- www.stpiusx.nl
- www.stpiusx.be

Biechtgelegenheid

Op zon- en verplichte feestdagen: drie kwartier vóór de H. Mis, tot ten laatste 10 minuten vóór de Mis, eventueel ook na de Mis.

Stipendium voor de H. Mis

Het stipendium voor een H. Mis bedraagt: € 18,00.

2 Voorwoord

VAN DE PRIESTERBROEDERSCHAP

4 Het wezen van geluk

11 De Litanie van Onze-Lieve-Vrouw: Koningin van de Engelen, bid voor ons.

MILITIA IMMACULUAE

16 De Militia Immaculatae

19 Het ware gezicht van de Vrijmetselarij

EUCCHARISTISCHE KRUISTOCHT

27 Uitleg van de intentie – Pater Maximiliaan Kolbe: Ridder van de Onbevleete

49 Kinderen van God: Maria Vanderlinden

54 Puntje

57 Schatkisten

58 De Geschiedenis van de Kerk

VAN DE PRIORIJ

61 Jaarprogramma 2022

62 Mariale retraite in Antwerpen: 10-15 oktober 2022

62 Onze Overledenen

63 Collecten in de maanden juli en augustus 2022

63 Nieuwe boeken:

De Katholieke Catechismus over de kerkelijke crisis
Leidraad voor de Biecht

64 Sportdag van de Traditie in Bonheiden: 17 september 2022

65 Bedevaart naar Banneux: 1 oktober 2022

66 Kalender Gerwen

69 Kalender Leiden

71 Kalender Utrecht

74 Onze adressen in Nederland

75 District Benelux

75 Colofon